

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Barytonista

Thomas Weinhappel

*Hamlet je jednou z velkých příležitostí,
které mi byly dány...*

ČINOHRA

Slavný román na jevišti
Deník mého otce

BALET

V baletu již potřetí
Mezinárodní gala

OPERETA/MUZIKÁL

O krok blíže
Jesus Christ Superstar

EXTRA

shakespeare
ostrava
2016

Zahajujeme projekt
Shakespeare Ostrava 2016

Auto Heller, hrdý partner Národního divadla moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé, vstupujeme do roku 2016. S mnoha očekáváními, nadějemi, předsevzetími a plány. Díváme se dopředu a ohlížíme se zpět. Abychom věděli – kam jdeme, kam chceme jít a proč, je nutno si neustále uvědomovat – odkud, z jakého kontextu, s jakou inspirací, zkušeností, ale i s jakými závazky i dluhy jsme na další cestu vybaveni. Dramatické evropské události uplynulého roku 2015, neustávající uprchlická krize, brutální teroristické útoky v Paříži v lednu a zejména v listopadu nás konfrontují s novou skutečností a kladou s různou mírou emocí artikulovanou otázku po evropských hodnotách a potřebě chránit na křesťanských základech vyrostlou novodobou evropskou kulturu. Umíme se dostat za tuto obecnou formulaci? Umíme se ptát, jaké jsou základy evropské kultury, svobody ducha i prostoru? Byť na relativně malé ploše, v možnostech a prostoru, který nám byl svěřen do správy?

Dne 23. dubna 2016 vzpomene kulturní svět 400. výročí úmrtí jedné z největších osobností evropské i světové literatury a divadla: dramatika, básníka, herce i divadelního podnikatele Williama

Shakespeara. Zemřel ve svých 52 letech téměř na den přesně od svého narození a v jeho místě – v anglickém Stratfordu nad Avonou. Zanechal po sobě dodnes živé monumentální a inspirativní dílo. Nejen tím, že se jeho hry stále hojně inscenují v divadlech po celém světě a představují pro všechny divadelní tvůrce obrovskou výzvu, ale mnohé významné shakespearovské inscenace posunuly a rozvíjejí v divadelní historii vývoj divadelního jazyka. Shakespeareovo dílo bylo po celou dobu své přítomnosti (tedy čtyři století) i velkou inspirací pro umělce jiných žánrů – výtvarníky, hudební skladatele, literáty, filmové tvůrce – ale i filozofy, sociology, lingvisty, historiky... Pro celou evropskou – z evropských kořenů vycházející kulturu! Shakespeareovské inspirace najdeme ve výtvarném umění mnoha generací, v instrumentální i vokální hudbě, podle Shakespeareových děl vznikají opery, balety, muzikály. Řada spisovatelů všech žánrů dále dotváří příběhy, motivy či postavy Shakespeareových her v nových svěbytných dílech. Překlady Shakespeareových děl pro mnohé jazykové kultury v posledních dvou set letech, znamenají velký vliv na vývoj novodobých živých podob řady jazyků. O vlivu na moderní češtinu, tak jak se vyvíjela od poloviny 19. století, to platí vrchovatě.

Při přípravě sezón zahrnujících rok 2016 (tedy této a následující) se pro naše čtyřsouborové divadlo stalo Shakespeareovo výročí jedním z hlavních témat roku a zároveň výzvou, aby si každý soubor tohoto autora připomenul alespoň jednou inscenací nebo dílem z něj vycházejícím ve svém žánru. Od tohoto nápadu byl jen krok k myšlence pojednat v Ostravě Shakespeareovo výročí šířeji – jako společný projekt

ostravské kulturní scény (kulturních, ale i vzdělávacích institucí zde působících), pro který jsme zvolili název SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 a který propojuje aktivity dotýkající se rozličných úhlů tohoto tématu. Je to projekt vznikající zespodu – z potřeby oslovených a zapojených institucí přes toto téma konkrétními počiny dále artikulovat Ostravu jako živý sebevědomý kulturní prostor, kde se jeho aktivity vzájemně podporují, doplňují, inspirují a vedou tvůrčí aktivní dialog. Projekt Shakespeare Ostrava 2016 je zároveň otevřenou platformou pro další nápady, ba i pro instituce dosud nezapojené, a věřím, že se bude projekt během celého roku rozvíjet a přinese řadu dalších podnětů a zapojí aktivně obyvatele Ostravy a okolí a že možnosti vzájemné kulturní spolupráce budou pokračovat i do budoucích let.

Nakonec bych Vás rád pozval na 25. 1. 2016 do Divadla Antonína Dvořáka na přednášku pana profesora Martina Hilského, vynikajícího znalce a překladatele celého Shakespeareova díla, s názvem *Fenoméni Shakespeare*, která bude zároveň slavnostním zahájením projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016!

Kulturu, umění, vzdělanost a svobodné kreativní myšlení považují za velkou naději pro Ostravu a její další rozvoj dávající našemu městu smysl. Je to i naše děje pro celou Evropu!

Přeji dobrou, zdravou, šťastnou, smysluplnou cestu rokem 2016.

V úctě

Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského, které pro Vás bylo zážitkem? Napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook **Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

EDITH A MARLENE

Po vyhlášení Cen Thálie jsem šla na Edith a Marlene s opravdu vysokými nároky. Proto mě překvapilo, jak moc je včerejší představení překonalo. Chtěla bych Vám strašně poděkovat za poskytnutý zážitek. (...) Herci jsou naživo strašně fajn a byla jsem překvapená, že se nebránili podpisu a zaslávací se se mnou i na chvíli pobavili. DĚKUJI!!!! Katka Kocichová

ROBERTO DEVEREUX

Nádherná velká opera v DAD, skvělá scéna a výkony zpěváků excelentní, dohání až k slzám. Vřele doporučuji, zážitek. Helena Kočí

CHAPLIN

Dnes jsem zhlédl druhou premiéru a jsem UCHVÁCEN!!! DĚKUJI celému souboru, šéfo Lence. It was amazing!!! I like you all!!! © Koki wow!!! Amélia wow!!! Company wow!!! René Macháč

DONAHAI! (Hole dupy)

Včerejší vystoupení bylo fenomenální... Brečela jsem smíchy od začátku až do konce. Úžasný děj, vynikající herci. Všem klobouk dolů. Na včerejší večer nikdy nezapomenou. Děkuji Vám všem za neuvěřitelný zážitek. Denisa Smetanová

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioteka.cz) jednoho z diváků, který nám napsal svůj názor, audioknihou. Tentokrát jsme odměnili naši divačku Katku Kocichovou, ke které putuje CD Rozmarná léta. Gratulujeme!

POZOR! VÝZVA!

NDM vstupuje do projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Napište nám, která inscenace Shakespeareova titulu byla v NDM ta nejpovedenější! Tři nejzajímavější odpovědi uveřejníme v našem časopise a odměníme audioknihou William Shakespeare: Sonety, kterou věnuje vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis.

OPERA ————— 5

ČINOHRA ————— 13

BALET ————— 23

OPERETA/MUZIKÁL — 31

EXTRA ————— 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmova

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Denisa Bytelová, Jana Cindlerová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Martina Klézlová, Pavlína Macháčová, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvozník, Radana Otípková, Marek Pivovar, Zuzana Rausová, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová, Tereza Strmisková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Vladimír Bilavčík
Redakční uzávěrka: 22. listopadu 2015
Vychází: 22. prosince 2015
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů a doplňuje program bienále nové a experimentální hudby Ostravské dny. Ostrava je tak jediným místem v České republice, které se může pochlubit festivalem současné opery.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

Mecenášský klub NDM umožňuje vyjádřit sympatie k historii a umělecké tvorbě Národního divadla moravskoslezského. Staňte se součástí unikátního společenství s podílem na nejzajímavějších událostech divadelního dění v kraji.

Mecenáši si mohou cíleně volit podporu konkrétního projektu, inscenace či souboru. Jako poděkování za projevenou podporu nabízí klub možnost využití atraktivních výhod.

Co můžete získat:

- sounáležitost, zařazení do VIP protokolu
- pozvání k prohlídkám zákulisí, mimořádným setkáním
- přednostní rezervaci místa v hledišti apod.

Zapojit se je možno vyplněním formuláře na www.ndm.cz.
Forma daru: darovací smlouva (darovanou částku je možno odečíst ze základu daně)

Kontakt: Ing. Anna Holečková
tel.: +420 777 806 186, e-mail: anna.holeckova@ndm.cz

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Bohuslav Martinů (1890–1959)
TRÍ PRÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Operní hity 20. století, kouzla s novými světy, které vstupují do vaší mysli ušima...
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 15. a 17. října 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém překladu s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
ROBERTO DEVEREUX
Provdala jsem se za anglické království, můj korunovační prsten je mým snubním prstenem...
Hudební nastudování: Sander Teepen
Režie: Peter Gábor
Premiéry 10. a 12. prosince 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Ambroise Thomas (1811–1896)
HAMLET
Král není nic. Odvedte mě k němu. Liško, honem zmiz, hon se začíná!
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Radovan Lipus
Premiéry 3. a 5. března 2016 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování ve francouzském originále s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)
BRANIBOŘI V ČECHÁCH
My nejsme luza! My jsme lid! Ve jménu práva pokoj voláme!
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 9. a 11. června 2016 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním představením jsou pro Vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny
DRAMATURGICKÉ ÚVODY
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
[Opera Národního divadla moravskoslezského](https://www.facebook.com/OperaNDM)

NOVÁ
ADRESA

ROBERTO DEVEREUX
V popředí Jana Šrejma Kačírková
(Alžběta, anglická královna)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (LEDEN – ÚNOR 2016)

Umberto Giordano
ANDREA CHÉNIER

Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teepen
Režie: Ivan Krejčí
**6. 1. (18.30), 9. 1. (18.30), 14. 1. (18.30),
24. 2. (18.30)**

Bohuslav Martinů
TŘI PRÁNI aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružik
Režie: Jiří Nekvasil
13. 1. (18.30), 24. 1. (15.00)

Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
16. 1. (18.30), 22. 1. (18.30), 30. 1. (18.30)

Gaetano Donizetti
ROBERTO DEVEREUX
Hudební nastudování: Sander Teepen
Dirigent: Sander Teepen / Jan Šrubař
Režie: Peter Gábor
19. 1. (18.30), 6. 2. (18.30), 23. 2. (18.30)

Slavnostní koncert
MOZART GALA
Dirigent: Jakub Klecker
Dramaturgie: Jakub Klecker, Eva Mikulášková
**27. 1. (18.30) – premiéra,
29. 1. (18.30) – repríza**

Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
Režie: Linda Keprtová
5. 2. (18.30), 13. 2. (18.30)

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Nové hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Jakub Klecker
Režie: Carmen Or
17. 2. (18.30)

Galavečer
LAZEBNÍK MÁ NAROZENINY!!!
Dirigent: Marko Ivanović
Dramaturgie: Eva Mikulášková
**20. 2. (18.30) – premiéra,
22. 2. (18.30) – repríza**

ÚVODNÍ SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

Vážení diváci,
první dva měsíce nového roku se budou nést ve znamení slavnostních okamžiků. Mozartovským galakonzertem oslavíme 260 let od narození tohoto hudebního velikána. Pozvání přijali významní slovenští operní pěvci Jana Kurucová a Richard Šveda, estonská sopranistka Katrin Targo a také přední čeští zpěváci, sopranistka Jana Sibera a basista Jan Štáva.

Druhou příležitostí k oslavám se stane večer nazvaný *Lazebník má narozeniny!!!* V únoru uplyne 200 let od prvního uvedení této Rossiniho nejznámější komické opery. Během večera Vám představíme průřez operou na zbrusu nový text Jaromíra Nohavici, a to v podání sólistů Jany Hrochové, Jakuba Tolaše, Aleše Voráčka a Miloše Horáka.

Nerad bych opomenul také troji lednové uvedení komicko-romantické opery Bedřicha Smetany *Čertova stěna* nebo únorový návrat Donizettiho *Marie Stuardy*.

Prál bych si, aby nový rok 2016 byl pro nás všechny obdobím šťastným, mírumilovným a nadějným. Krásné zážitky, jakož i pozastavení se v uspěchané době Vám jistě nabídnou naše operní představení. Vaš

Jakub Klecker
Jakub Klecker

Tip Jakuba Kleckera na měsíc leden:
ČERTOVA STĚNA – v lednu se třikrát navrací fantastická Čertova stěna Bedřicha Smetany, nově s Davidem Szendiuchem jako Rarachem!

Reprízy 16. 1. (18.30), 22. 1. (18.30) a 30. 1. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii Peter Mikuláš jako Rarach, obklopen sborem baletu NDM

Foto Martin Popelář

PŘIPRAVUJEME

Slavnostní koncert

MOZART GALA

**Staňte se s námi na pár chvil i vy
Královnou noci a prostopášným
Giovannim...**

Dirigent	Jakub Klecker
Solisté	Jana Kurucová Jana Sibera Jan Štáva Richard Šveda Katrin Targo
Tři géniové	Johanka Freywaldová Natálie Podškubková Tereza Vašutová

Orchestr opery NDM

**Premiéra 27. ledna 2016, repríza 29. ledna
2016 v 18.30 v Divadle Antonína Dvořáka**

V roce 2016 by zázračné dítě a klasicistní hudební génius Wolfgang Amadeus Mozart oslavil 260. narozeniny. Operní soubor Národního divadla moravskoslezského by mu chtěl k tomuto výročí vzdát hold uspořádáním slavnostního galavečera, kde zazní úryvky z jeho oper *Únos ze serailu*, *Don Giovanni*, *Figarova svatba*, *La clemenza di Tito* a *Kouzelná flétna*.

Mozart za svého krátkého života složil 626 hudebních děl světského i duchovního charakteru, z toho dvacet oper, ze kterých největšího úspěchu v současné době dosahuje trojlístek tvořený *Figarovou svatbou*, *Donem Giovannim* a *Kouzelnou flétnou*. Slavnostní večer se ponese v duchu nejnámějšších árií, duetů a scén z těchto Mozartových oper, které jsme se rozhodli doplnit ještě o části z dalších dvou oper – *La clemenza di Tito* (Velkorysost Titova), jejíž celé inscenace se dočkáte hned na začátku nové sezóny, a singspielu *Únos ze serailu*, který stojí na začátku Mozartova vrcholného období (1782). Večer bude otevírat svou exotickou předehrou právě *Únos ze serailu*, kterou doplní árie a duet interpretované sopranistkou **Janou Siberou** (NDM: mj. *Výlety páně Broučkovy*; *Hamlet*) a basistou **Janem Štávou** (NDM: *Maria Stuarda*; *Hamlet*), kteří v rolích Blonde a Osmína účinkují v inscenaci pražského Národního divadla.

Dramaturgická linka pak prochází chronologicky díly *Figarova svatba* (1786) a *Don Giovanni* (1787), v nichž se představí i hvězdná slovenská mezzosopranistka **Jana Kurucová**, která ztvárnila roli královny Alžběty v inscenaci NDM *Maria Stuarda* (Donizetti), a vynikající barytonista **Richard Šveda**; oba jsou

Vizuál ke koncertu

© Marek Pražák

nyní v angažmá prestižních německých divadel Deutsche Oper Berlin a Deutsche Oper am Rhein. Ve druhé polovině večera, zahájené předehrou z opery *La clemenza di Tito* (1791), předvede své kvality v árii a duetu estonská sopranistka **Katrin Targo**, které byla udělena v roce 2014 cena Národního divadla moravskoslezského na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Večer uzavře tajemná *Kouzelná flétna* s Královnou noci (Jana Sibera), pod níž se také vedle Papagena budou hemžit Tři géniové z Operního studia NDM pod vedením Lenky Živkové. Orchestr bude usazen tradičně po vzoru tzv. autentického provozu staré hudby na zvýšené hladině orchestrů, jednotlivé operní ukázky pak budou zaznívat v podobě uzavřených čísel, ale i delších výstupů. (em)

Na ostravském jevišti zazněly Mozartovy opery *Bastien a Bastienka* (dvakrát – 1956, 1999), *Così fan tutte* (šestkrát – 1933, 1951, 1952, 1966, 1981, 2006), *Divadelní ředitel* (1956), *Don Giovanni* (šestkrát – 1929, 1942, 1949, 1961, 1984, 2007), *Figarova svatba* (osmkrát – 1926, 1934, 1950, 1962, 1968, 1977, 1992, 2009), *Kouzelná flétna* (pětkrát – 1924, 1936, 1960, 1991, 2003) a *Únos ze serailu* (pětkrát – 1931, 1943, 1956, 1973, 1997). Naposledy byly realizovány i galakonzerty *Mozart česky* (2010) a také *Adam Plachetka – Mozart gala* (2011).

BARYTONISTA THOMAS WEINHAPPEL

se narodil v Dolních Rakousech. Brzy se projevilo jeho hudební nadání a již ve věku osmi let patřil k Vídeňskému chlapeckému sboru, kde se mu dostalo prvního pěveckého vzdělání. S tímto vyhlášeným sborem podnikl jako altista cesty po USA, Jižní Americe, Kanadě, Německu, Anglii a Švédsku. Posléze studoval na Konzervatoři města Vídně a na Univerzitě hudebních a dramatických umění ve Vídni, kde zdárně ukončil magisterské studium v roce 2007. Další studia a mistrovské kurzy absolvoval u Evy Blahové, Barbary Bonney, Waltera Berryho, Gunduly Janowitz a dalších. Obdržel stipendium Yehudiho Menuhina a je držitelem několika ocenění z mezinárodních soutěží.

Vystupoval především na operních festivalech, a to v St. Margarethen, ve Státní opěře ve Vídni, Bavorské státní opěře, Luzern KKL, v Madridu, Paříži, Versailles, Státním divadle v Bernu, St. Gallenu, Klagenfurtu, Badenu, Zemském divadle Bregenz, Nové opěře Vídeň, Vídeňském dvorním divadle, v Toledu nebo Zaragoze, a to především v operách Wolfganga Amadea Mozarta. Ztvárnil role Giovanniho (*Don Giovanni*), Guglielma (*Così fan tutte*), Papagena (*Kouzelná flétna*), Hraběte Almavivy (*Figarova svatba*), Otce (*Pollicino*, H. W. Henze),

Foto Kati Kokhanova

Miluji velké výzvy. Přistupuji k Hamletovi s velkým respektem, což vyžaduje plnou koncentraci

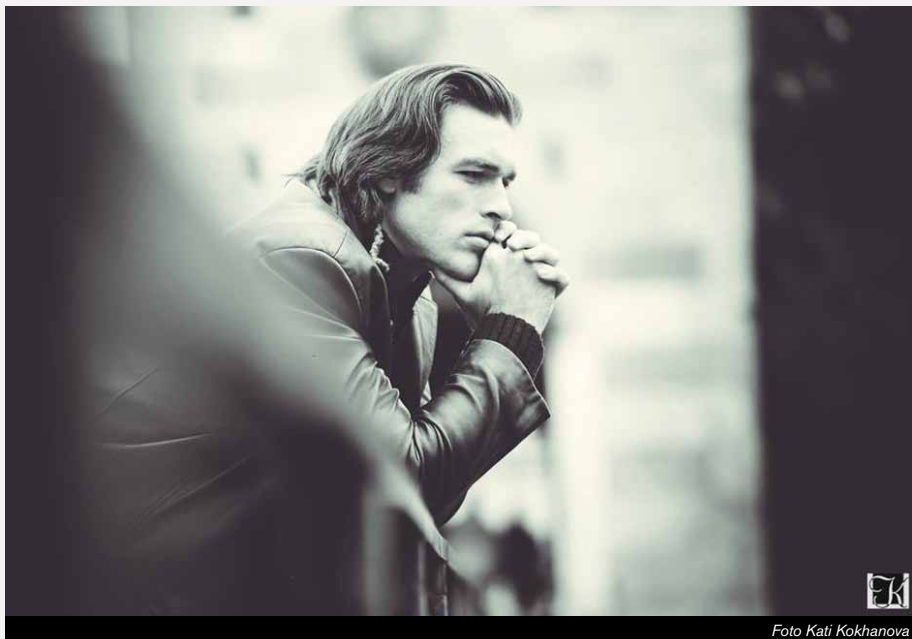

Foto Kati Kokhanova

Hraběte Danila (*Veselá vdova*), Lukase (*Schlafes Bruder* Herberta Williho), Hraběte Homonaye (*Cikánský baron*), Pana Flutha (*Veselé paničky windsorské*), a to v režii Otto Schenka, Christopa Schlingensiefela, Josefa E. Köpplingera a dalších. Koncertně vystupuje především jako interpret Schubertových písňových cyklů, a to v rodném Rakousku, v Německu, Švýcarsku, Maďarsku; hostoval v Kremlu, Petrohradě, jakož i v Japonsku, USA, Austrálii, Venezuele nebo v Turecku. S Rogerem Vignolesem uvedli písňové večery v Londýně. Jeho ztvárnění Schubertovy *Zimní cesty* si vybral Michael Haneke pro svůj film *Pianista* (2001).

Zpíváte poprvé v České republice?

Ano – a velice mě těší, že jsem dostal příležitost debutovat jako Hamlet na prknech ostravské opery, jednoho z nejvýznamnějších operních domů Česka. Měl jsem tu čest zpívat s několika skvělými českými kolegy po celém světě a mám radost, že poznám hlouběji českou mentalitu.

Co pro vás znamená v tak mladém věku ztvárnit obtížnou hlavní roli v Hamletovi Ambroise Thomase?

Hamlet je jednou z velkých příležitostí, které mi byly dány, a je to důležitá role pro moji kariéru. Po produkcích Dona Giovanniho v roce 2014, mimo jiné také v Paříži a Madridě, je role Hamleta dokonalou příležitostí k mému pěveckému rozvoji a jsem za ni vděčný.

„Já sám jsem poměrně počestný, ale můžu se obvinít z takových věcí, že by bývalo lepší, aby mě matka neporodila. Jsem velmi pyšný, pomstychtivý, ctižádostivý a stačí jen písknout, a hned se ve mně hlásí hříchů víc, než si umím představit, pomyslet či stihnou uskutečnit. Proč tvorové jak já se mají plazit mezi nebem a zemí? Jsme všichni padouši až do morku kostí.“

(Hamlet po monologu o bytí a nebytí, přeložil prof. Martin Hilský)

Předlohou libretistů Carrého a Barbiera nebyl samotný Shakespearův originál, ale z něj odvozená divadelní hra

Alexandra Dumase a Françoise Paula Meuriceho z roku 1847. Přesto meritum věci zůstává neměnné, stejně jako tváře hlavních postav. Koho pro vás představuje Hamlet jako literární figura?

Když si mě vedení opery Národního divadla moravskoslezského v čele s hudebním ředitelem Jakubem Kleckerem na podzim roku 2014 vybralo na předzpívání právě pro tuto roli, začal jsem se intenzivně zabývat Shakespearovou předlohou. I když se libreto od původní předlohy více či méně vzdaluje, Hamlet stále zůstává fascinující tragickou osobností příběhu. Nikdy nekončícího příběhu, který je neuvěřitelně mnohotvárný. Mám pocit, že se Ambroise Thomas ještě o něco více zaměřil na Hamleta jako takového a mistrně vykreslil jeho duševní pohnutky pomocí hudby, která dotváří již v textu obsažené mohutné emoce, které cloumají mladým mužem plným pochybností. Hamlet pomocí zjevení ducha svého otce směřuje k pomstě až do plného obětování se „dobré věci“. To je pro mne velmi vzrušující, protože se ještě pořád ocitám ve věku podobném Hamletovu a uvažuji nad tím, jak bych se v takovýchto situacích zachoval. Profesně mě zatím nejvíce zaměstnává ztvárnění tragického hrdiny – dříve Giovanniho a nyní Hamleta.

Jaké obtíže skýtá nastudování této role?

Miluji velké výzvy. Přistupuji k Hamletovi s velkým respektem, což vyžaduje plnou koncentraci.

Pečlivě se připravuji na zvládnutí všech árií, které jsou mi předepsány, především pak v těžkém druhém dějství, po kterém přichází ještě těžší dějství třetí (*smích*). Klíčové scény, kterými jsou například ty s duchem zemřelého otce nebo velký milostný duet s Ofélií a rozhodující duet s královnou, donutí pěvce rozvázně zacházet s vlastními silami. Velmi se těším na dobrou kooperaci s ostravským orchestrem, která mi velmi pomáhala již na galakonzertě k zahájení sezóny 2015/2016. Perfektní akustika Divadla Antonína Dvořáka a postupně se formující vznešená preciznost orchestru, to je přirozeně snem každého pěvce!

Jste žákem profesorky Evy Blahové, která během posledních deseti let však působila většinou v zahraničí, kde učila nebo vedla řadu mistrovských kurzů (Wiener Musikseminar, Holland Music Sessions, v USA a Kanadě, v Petrohradu, Poznani, ve finském Turku; tři roky byla hlasovým pedagogem Královské opery v Oslu). Na předzpívání na tuto roli jste se připravoval právě u ní. Na předzpívání v našem divadle jste se setkal i se

Foto Kati Kokhanova

sopranistkou Martou Reichelovou, také žačkou profesorky Blahové, které bylo nabídnuto ztvárnění role Ofélie. Potkali jste se již profesně v minulosti?

S Martou Reichelovou jsem se setkal právě na hodinách paní profesorky Blahové. S touto báječnou kolegyní a nádhernou mladou dámou jsem také již účinkoval na několika koncertech a velice se na spolupráci s ní těším. Je pro mě inspirativní, že jsou hlavní role obsazeny především mladými zpěváky, a věřím, že to i pro publikum bude přínosné, určitým způsobem nové a omlazující.

Hamlet se bude uvádět v rámci velkolepého projektu ostravských kulturních institucí, nesoucího název

SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Každý soubor našeho divadla připravil inscenaci se shakespearovskou tematikou, opera má v plánu uvést ještě ke konci roku galakonzert na jeho počest a také Fibichovu Bouři. Které Shakespearovy tituly máte v oblíbě právě vy?

Shakespeare je zásadní postavou evropského dramatu a autorem, kterého mám velmi rád. Jen stěží existuje jeho dílo, které by nepatřilo do světové literatury, a ne nadarmo byla zhudebněna jeho četná díla! Mými favority jsou *Romeo a Julie*, *Julius Caesar*, *Othello*, *Macbeth* a samozřejmě také *Hamlet*.

Děkuji za rozhovor! (em)

Foto Kati Kokhanova

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ROBERTO DEVEREUX

Provdala jsem se za anglické království, můj korunovační prsten je mým snubním prstenem...

Reprízy 19. 1. (18.30), 6. 2. (18.30) a 23. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Neprávem opomíjená opera *Roberto Devereux* neboli *II. hrabě z Essexu* uzavírá svou belcantovou poetikou třídílný cyklus Donizettiho oper na náměty ze života anglických a skotských královen Anny Boleynové, Marie Stuartovny a Alžběty I.

Insenační tým hledal východiska, jak fiktivní příběh o mocné královně uchopit. Nabízela se jedna tvář Alžběty jako ženy, která ztrácí ženskou svůdnost a svého milence, její biologické hodiny dotikaly. Na druhé straně je stále ještě silnou panovnicí, jež přejímá tradiční vůdčí mužskou roli, a podepisuje nad svým milencem rozsudek smrti.

Dvě polariry královniny myslí a také zobrazovaný milostný čtyřúhelník, zosobněný linkou Alžběta I. – vévodkyně Sára a její manžel – Roberto Devereux, jenž je zvýrazněn přátelskými vztahy těchto žen a mužů, které se následně bortí..., to vše na pozadí všudypřítomných očí a uší dvora a parlamentu můžete spatřit v režii **Petera Gábora** na minimalistické scéně **Michala Syrového** a v prepýcho-

vých dobových kostýmech **Aleny Schäferové** od 10. prosince 2015 ve skvostném obsazení hlavních rolí pod taktovkou **Sandera Teepena**.

Poprvé se na ostravském jevišti představila **Seyoung Park** (Alžběta), německá sopranistka korejského původu, a slovinská mezzosopranistka **Jadranka Juras** (Sára), která dlouhou dobu působila jako popová a jazzová zpěvačka. Přímo pro tyto role byly vybrány hudebním ředitelem opery Jakubem Kleckerem z předzpívání, konaného na podzim roku 2014. V hlavních rolích kromě zmíněných dam účinkují **Jana Šrejma Kačírková** (Alžběta, anglická královna), **Martin Bárta / David Szendiuch** (Vévoda z Nottinghamu), **Michaela Kapustová** (Sára, vévodkyně z Nottinghamu) a **Philippe Do / Luciano Mastro** (Roberto Devereux). (em)

„Nastudování Roberta Devereux v Ostravě se jeví jako skutečně mimořádné. Vznikla inscenace pozoruhodně dramaticky sevršená, pěvecky impozantní a režijně přesvědčivá. Celému nastudování vévodil obrovský dramatický talent Jany Šrejmy Kačírkové a sugestivního Bárty. Hudební nastudování Sandera Teepena bylo naprosto spolehlivé. Roberto Devereux lze oprávněně považovat za ostravskou operní událost tohoto roku.“

Milan Bátor:
Premiéra opery Roberto Devereux v Ostravě:
Pulzující drama v brilantním ztvárnění
www.ostravan.cz

Seyoung Park (Alžběta, anglická královna) Foto Martin Popelář

Jadranka Juras (Sára, vévodkyně z Nottinghamu) Foto Martin Popelář

Luciano Mastro (Roberto Devereux) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

SANDER TEEPEN

hudební nastudování, dirigent

Narodil se v nizozemském Deurne v roce 1981. Od dětství hrával na hoboj v Royal Wind Orchestra v Deurne, později studoval u Hermana Vinckena v Brabantu a dirigování u mezinárodně uznávaných dirigentů Jana Cobera a Hardyho Mertense. Bakalářská studia obou oborů absolvoval na Fontysově konzervatoři v Brabantu. Při magisterském studiu hry na hoboj u Hermana Vinckena se zúčastnil mistrovských tříd u Alexeje Ogrinčuka, Hanse Wolterse a Ernesta Rombouta.

Jako hoboista je momentálně aktivní v dechovém kvintetu Anemos Art při jihonizozemské filharmonii. Byl jmenován šéfdirigentem Chamber Orchestra Alveare a komorního orchestru Valkenswaard a bral soukromé lekce u Jana Stulena. Zúčastnil se také mistrovských tříd Otto Tauska (2010), Ilony Meskó (2012/2013), Jormy Panuly (2013), Neemeho Jarviho, Paava Jarviho a Leonida Grina (2015).

Je držitelem ocenění prestižních dirigentských soutěží v Holandsku i zahraničí: Jacques de Leeuw Top Talent Award (2005), v letech 2012 a 2013 byl finalistou na dirigentské soutěži v Budapešti se symfonickým orchestrem MAV. V roce 2013 vyhrál speciální cenu poroty za ztvárnění Pucciniho *Bohémy* na bulharské operní dirigentské soutěži Blue Danube (přel. Na krásném modrém Dunaji). Na základě tohoto úspěchu byl přizván ke spolupráci jako druhý dirigent do Národního divadla moravskoslezského na inscenaci *Andrea Chénier*. V roce 2014 mu byla udělena cena poroty a cena Filharmonického orchestru Georga Enesca na mezinárodní dirigentské soutěži Jeunesses Musicales v Bukurešti, následně byl pozván jako hostující dirigent rumunských symfonických orchestrů v Temešváru a Jasech (2016). V roce 2015 vyhrál druhou cenu na soutěži Blue Danube za dirigování vstupní části Pucciniho *Toscy* na závěrečném koncertu a byl přizván ke spolupráci s bulharskými operními domy.

Roberto Devereux je jeho debutem v hudebním nastudování opery.

SEYOUNG PARK

Alžběta, anglická královna; soprán

Narodila se v roce 1982 v Koreji. Studovala na Národní univerzitě v Kong-ju a také na Sangsin University v Soulu. Od roku 2012 pokračovala ve studiu u profesora Enrica Faciniho na berlínské Universität der Künste. Obdržela stipendium nadace LYRA-Bank Vontobel v Curychu a v roce 2015 bayreuthské stipendium Sdružení Richarda Wagnera v Berlíně-Brandenburgu.

Nedávno debutovala v Deutsche Oper Berlin (Berta v *Lazebníku sevillském*), hostovala také v Gran Teatre del Liceu v Barceloně, Musikverein u Vídní, Teatro di Parma, Teatro Goldoni di Firenze, Tonhalle Zürich, Kulturním centru v Soulu s M. Myung-Whun Chungem (pianista a dirigent, žák Oliviera Messiaena) a také spolupracovala s Filharmonickým orchestrem Soulu. Zpívala Verdiho *Requiem* v Teatro Cervates Malaga, Mariinské koncertní síni s Mariinským orchestrem v Petrohradu, Čajkovského koncertní síni v Moskvě s moskevskými filharmoniky, Teatro Arriaga Antzokia v Bilbau, na festivalech Musica Riva a Castell de Peralada, mezinárodním hudebním festivalu Olympus ad.

Seyoung Park dosáhla úctyhodného množství vítězství v národních soutěžích Jižní Koreje. Dále získala cenu Hilde Zadek Prize (Videň, 2013), první cenu mezinárodních soutěží La Città Sonora (Milán, 2013), Magdy Olivero (Milán, 2013) a italského Ravella (Ravello, 2013).

V lednu 2014 uspěla na 51. Mezinárodní pěvecké soutěži Francisca Viñase v Barceloně, kde obdržela první cenu a speciální cenu za nejlepší interpretaci skladeb Giuseppe Verdiho, a dále mimořádnou cenu festivalu Castell de Peralada. Obdržela také první a speciální cenu Fondazione Teatro Maggio Musicale Fiorentino, Amici della musica Foligno, festivalu Musica Riva, 21. mezinárodní soutěže Zandonai (italské Riva del Garda, 2014), 27. mezinárodní soutěže Iris Adami Corradetti (italská Padova, 2014). Druhé ceny získala na 51. mezinárodní soutěži Voci Verdiane (italské Busseto, 2014) a na 14. mezinárodní soutěži Montserrat Caballé (španělská Zaragoza, 2014), třetí cenu a cenu kritiků pak obdržela na 15. mezinárodní soutěži Bilbao-Bizkaia (španělské Bilbao, 2014).

JADRANKA JURAS

Sára, vévodkyně z Nottinghamu; mezzosoprán

Koncem devadesátých let začala svou úspěšnou kariéru s popovou skupinou Planet Groove, se kterou natočila 2CD *Living on planet earth* a *Zakon gravitacije*. Zdokonalovala svou hlasovou techniku na Jazzovém institutu Kunstuniversität Graz, který absolvovala v roce 2008, nyní studuje operní zpěv u prof. Alenky Slokar Bajc v rodném Slovinku.

V roce 2001 se podílela na vzniku jednoho z nejpobulárnějších hudebních programů Videospotnice ve slovinské Národní televizní stanici a v tomž roce zvítězila na festivalu šansonu Caffé Theatre a festivalu slovinského rozhlasu. O rok později získala cenu Slovinské Popsong expert commission a se skupinou Sestre zazářila na Eurovision Song Contest v Estonsku. V roce 2005 se pak představila na slovinské Eurovizi se skladbou *Anima*. Během studií v Grazu se zúčastnila několika hudebních workshopů na Jazzinty 2007 pod vedením jazzového zpěváka Judyho Niemacka a spolu se světoznámou skupinou Laibach podnikla turné po Evropě. Kombinace jazzu, vlivů moderní populární hudby a originálních textů se odráží na jejích autorských albech *Anima* a *Sakura*. Na začátku tohoto roku vydala své slovinské fanoušky a natáčí své třetí album *Paris honey*, tentokrát jazzové.

V roce 2012 debutovala ve Slovinském národním divadle v hlavní roli Purcellovy opery *Dido a Aeneas* a vystoupila na několika recitálech po celém Slovinku. V témže roce se účastnila evropského turné se Slovinským filharmonickým orchestrem a Slovinským komorním sborem, díky němuž účinkovala v několika koncertních síních evropských hlavních měst. Pod taktovkou Emmanuela Villauma byla provedena koncertní verze Čajkovského *Jolanty* s obsazením v čele s hvězdnou Annou Netrebko. V roce 2014 hostovala ve *Figarově svatbě* (Cherubino) pod taktovkou Zorana Markoviće v Lublani, ve stejném roce ji Tibor Kerekeš, sólista Slovinského filharmonického orchestru, pozval jako hosta k natáčení crossoverového CD *Meetings*.

(red)

LAZEBNÍK MÁ NAROZENINY!!!

Gratulant:

Dirigent
Hrabě Almaviva
Rosina
Doktor Bartolo
Figaro
Speciální narozeninový host
Orchestr opery NDM

Marko Ivanović
Aleš Voráček
Jana Hrochová
Miloš Horák
Jakub Tolaš
Jaromír Nohavica

Jaromír Nohavica

Foto Radovan Štátný

S JAROMÍREM NOHAVICOU O PŘEKLÁDÁNÍ LAZEBNÍKA SEVILLSKÉHO

Po minulých Vánocích jsme se poprvé setkali nad plánem vytvořit novou inscenaci Lazebníka sevillašského s vaším českým překladem. Jaké důvody vás vedly k rozhodnutí vytvořit toto nové české libreto?

Lazebník je z mých oblíbených oper, které cítím a slyším česky. A nevím, nevím, jestli ještě nějaká zbývá...

Jaký je váš názor na to, že se posledních dvacet let opery v Česku hrají téměř výhradně v originálním jazyce díla?

Můj názor je, doufám, jasný z toho, že se pořád

pouštím do tak sisyfovské práce, jako je překládání operních libret. Upřímně: zapláceno to není, času to zabere spoustu, práce je s tím jak na kostele a pak se to párkrát zahraje a konec. Ale mne to baví.

Jakým způsobem vnímáte charaktery jednotlivých postav?

Protože jsem ještě pořád „v pracovním procesu“ nad Lazebníkem, vnímám a objevuji je průběžně. Ale slíbit můžu jedno. Stejně jako u Mozartových oper budu obarvovat, přibarvovat, zvýrazňovat a kolorovat. A v Lazebníkovi je co!

Na překladu jste pracoval téměř rok. Kdy najde Nohavica, písničkář na roztrhání, vůbec čas sednout si k libretistické práci?

Na překladu ještě pořád pracuju. Ono nad libretem nekončí práce ani po premiéře. Slabá místa ukáže vždycky čas. A chuť na opravy je vždy.

Připravovaný koncert Lazebník má narozeniny!!!, který uvádíme ke dvoustému výročí premiéry Lazebníka sevillašského, si budete sám moderovat. Jak byste čtenářům představil tento večer?

Že si společně uděláme radost nad geniální Rossiniho muzikou! (em)

Lazebník sevillašský (v originále *Il barbiere di Siviglia*) je název patrně nejznámější komické opery o dvou dějstvích Gioacchina Rossiniho z roku 1816. Příběhem sluhy Figara a jeho pána, rezonujícím při rossiniovském parlandu, se nechal inspirovat i ostravský rodák Jaromír Nohavica, který ku příležitosti 200. výročí od prvního uvedení *Lazebníka* vytvořil pro NDM nový český překlad libreta. Oblíbený písničkář a textař bude navíc večerem plným nejslavnějších scén z této opery provázet. Ostravo, možná přijde i Lazebník!!!

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Franz Arnold (1878–1960)
– Ernst Bach (1876–1929)
ŠPANELSKÁ MUŠKA
Komedie plná lásky
Režie: Janusz Klímsza
Premiéra 29. října 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Jesper Halle (1956)
LESÍK
Severský thriller o ztraceném dětství
Režie: Victoria Meirik
Česká premiéra 5. listopadu 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Pavel Vilíkovský (1941) – Miro Dacho (1983)
DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
Cesta do hlubin „znormalizované“ duše
Režie: Lukáš Brutovský
Česká premiéra 21. ledna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Vyskočil (1929)
HAPRDÁNS
Zkrátka méně známá verze známého příběhu, kdy tragédie přijde zkrátka
Režie: Tomáš Jirman a kol.
Premiéra 22. února 2016
ve Staré aréně

Marius von Mayenburg (1972)
MUCEDNÍK
Cesta ke spasení, cesta k ztracení
Režie: Janusz Klímsza
Premiéra 6. dubna 2016
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Alfred Jarry (1873–1907)
KRÁL UBU
Panděro moci
Režie: Jan Frič
Premiéra 7. dubna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)
VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ
Taškařice o milostných nástrahách
Režie: Peter Gábor
Premiéra 16. června 2016
v Divadle Jiřího Myrona

INZERCE

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

**NEDĚLNÍ
RODINNÝ
BRUNCH**

RESTAURACE
LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů, salátů
a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) **349 Kč**,
děti do 6 let **ZDARMA**, děti 7–10 let **79 Kč**,
děti 11–15 let **149 Kč**

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

LESÍK
Robert Finta (Píďa), Jiří Sedláček (Brouček),
František Strnad (Jonas), Vít Hofmann (Malej Morgan),
Petra Lorencová (Julie Nilsenová)

Foto Radovan Štátný

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

George Tabori
MŮJ BOJ (MEIN KAMPF)

Režie: Juraj Deák
**3. 1. (14.00), 3. 1. (19.00), 28. 2. (14.00),
28. 2. (19.00)**

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
14. 2. (19.00), 28. 2. (19.00)

Jesper Halle
LESÍK
Režie: Victoria Meirik
4. 1. (18.30), 10. 2. (18.30)

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný
– Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
**6. 1. (18.30), 10. 1. (16.00), 4. 2. (18.30),
5. 2. (10.30)**

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
7. 1. (19.00), 31. 1. (19.00), 25. 2. (19.00)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
8. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 18. 2. (18.30)

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Režie: Janusz Klimsza
12. 1. (18.30), 6. 2. (18.30)

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf
VELKÝ GATSBY
Režie: Peter Gábor
14. 1. (18.30), 20. 2. (18.30), 26. 2. (18.30)

Pavel Vilikovský – Miro Dacho
DENÍK MÉHO OTCE
Režie: Lukáš Brutovský
**21. 1. (18.30) – premiéra,
23. 1. (18.30) – I. repríza,
1. 2. (18.30), 12. 2. (18.30)**

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTŘIŽINY
Režie: Janusz Klimsza
26. 1. (10.00), 16. 2. (10.00), 21. 2. (10.30)

Anna Saavedra
KURAČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
27. 1. (19.00), 29. 1. (19.00)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
30. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
9. 2. (18.30)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
11. 2. (18.30)

Michael Cooney
HABADŮRA
Režie: Roman Groszmann
13. 2. (18.30)

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klimsza
19. 2. (18.30)

Ivan Vyskočil
HAPRDÁNS
Režie: Tomáš Jirman a kol.
**22. 2. (19.30) – premiéra,
24. 2. (19.30) – I. repríza**

Franz Arnold (1878–1960)
– Ernst Bach (1876–1929)
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Komedie plná lásky

Překlad	Jitka Jílková
Režie	Janusz Klimsza
Dramaturgie	Marek Pivovar
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Marcela Lysáčková
Výběr hudby	Janusz Klimsza

Osoby a obsazení:
Ludwig Klinka, majitel továrny na hořčici

Emma, jeho žena	Jan Fišar
Paula, jejich dcera	Anna Cónová
Eduard Burwig, poslanec, bratr Emmy	Pavčina Kafková

Wally, jeho dcera	Vladimír Čapka
Alois Wimmer, švagr Emmy	Renáta Klemensová
Dr. Fritz Gerlach, advokát	David Viktora

Heinrich Meisel	Petr Houska
Anton Tiedemeier	Vladimír Polák
Gottlieb Meisel	Tomáš Jirman
Mathilde, jeho žena	Miroslav Rataj
Marie, hospodyně u Klinkových	Marie Logojdová

Kristýna Krajičková

Reprízy 12. 1. (18.30) a 6. 2. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona

Nuže považte, milí diváci, že 27. prosince tomu bude devadesát let, kdy se německá fraška *Španělská muška* poprvé hrála v Národním divadle moravskoslezském. A od doby své světové premiéry v roce 1913 ještě neslétila z německojazyčných jevišť. Tak si ji divadelníci i filmaři hýčkají. My jsme se 29. října postarali o její znovuzrození na jevištích českojazyčných a opatřili jí nový překlad Jitky Jílkové.

Zajdete-li se podívat na naši inscenaci, zažijete ono vystupňované veselí, pro něž Voskovec s Werichem zavedli odborné pojmenování **ukrutná sranda**. Podstata srandy bývá různorodá, mnohdy ji nelze určit, ale určitě se shodneme v tom, že z největší části se zakládá na nedorozumění.

A právě tato komedie se honosí spoustou zámen, jež mnohá nedorozumění zapříčiňují. Obrozenský dramatik Václav Kliment Klicpera nazýval tento pradávný způsob komiky *kuklení* nebo též *převlékání*. Jde totiž o to, že jednotlivé postavy se buď vydávají za to, čím nejsou, nebo jsou pokládány za někoho, kým nejsou. Ve *Španělské mušce* narazíte na obě uvedené možnosti.

Franz Arnold a Ernst Bach prokázali, že jsou v tomhle oboru skutečnými mistry. Jejich umění kuklit každého překvapí svou rafinovaností. Zrovna tak své mistrovství a smysl pro tempo i rytmus

osvědčil režisér Janusz Klimsza, který s matematickou přesností načasoval jednotlivé situace a ději tak zaručil svižnou spádnost. Neomylně vystihl, ve kterém okamžiku má začít ta která replika, herecká akce či výstup. **Platné pravidlo praví: preciznost chvíle je ve veseloherních žánrech nevyhnutelnou podmínkou pro vyvolání smíchu.**

Také všechny herecké výkony jsou funkčně propojeny v jednolitou symbiózu a vzájemně se posilují. Každý herec se úzkostlivě a neodchylně drží typu, který představuje. Ve vedlejší komické úloze tu vystupuje i scéna a kostýmy.

A v tomto bodě nechť za mě pokračuje recenze Ladislava Vrchovského, kterou pod názvem *Španělská muška v Divadle Jiřího Myrona je výbornou, vkusnou a velmi zábavnou komedií* přinesl Ostravan.cz:

„Hlavním výtvarným prvkem, a to i z hlediska režijně-scénografického řešení, je řada vedle sebe postavených naprosto stejných dveří, která rámuje celou zadní šířku jeviště.

Je to vzhledem k obsahu i mementu hry moc pěkná varující jevištní metafora. Nikdy nevíte, co se pro příští chvíli skrývá za dveřmi vašeho života, byť i pomyslnými. Navíc, máte-li ve skříni

kostlivce z dob dávno, ale i nedávno minulých. Autorka kostýmů Marcela Lysáčková pracuje s náznaky dvacátých let minulého století a zároveň obléká postavy do kostýmů odpovídajících jejich charakterům i povahám. Navíc kostýmní celek ladí do oku lahodících barev a u dámských kostýmů i do zajímavých střihů, což přispívá k diváckému komfortu. (...)

Jednotlivé gagy jsou přesně do point vystavěny. (...) **A herecké výkony jsou v ostravské inscenaci Španělské mušky tím nejlepším, skutečnou třešničkou na výborně zadělaném i upečeném dortu. A není tu v celku žádná herecká slabina. I kdyby se někdo z diváků vzepřel hře pro její téměř nicotnou zápletku, hereckým výkonům musí podlehnout i sebevětší škarohlíd, který se v hledišti nakonec začne nejen usmívat, ale i bouřlivě smát.**

Jakkoliv je v dnešním světě zapotřebí angažovaného divadla s aktuálními společenskokritickými a závažnými tématy, bez dobré komedie se divadlo neobejde. *Španělská muška* takovou dobrou komedií je. Výborně pobaví a přes všechnu banalitu zápletky se, i když to není hlavním cílem inscenace, trefuje i do pokrytectví a falešné mravokárnosti.“ (on)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Milí diváci a přátelé divadelního umění, těší mě, že letošní, již 19. ročník festivalu všech ostravských divadel OST-RA-VAR opět přesvědčil odbornou divadelní kritiku o výrazných kvalitách naší činohry.

Mladý slovenský režisér Lukáš Brutovský v těchto dnech zkouší hru *Deník mého otce*.

Tomáš Jirman zahájil jako režisér i herec zkoušení skvělé a svérázné hry Ivana Vyskočila *Haprdáns*. Netradiční pohled na Hamleta, prince dánského, uvidíte od února 2016 na scéně divadla Stará aréna. Premiéra bude věnována výročí úmrtí světového dramatika Williama Shakespeara.

Dovolte mi, abych Vám do nového roku popřál zdraví, lásku a humor a samozřejmě mnoho uměleckých zážitků v našem divadle.

Peter Gábor

Reprízy 6. 1. (18.30), 10. 1. (16.00), 4. 2. (18.30), 5. 2. (10.30) v Divadle Jiřího Myrona
Na fotografii Izabela Firlová jako Lýgie a Ivan Dejmal jako Vinicius

Foto Radovan Štátný

Renáta Klemensová (Wally), Vladimír Polák (Heinrich Meisel)

Foto Radovan Štátný

ZAMYŠLENÍ NAD LESÍKEM

Jesper Halle (1956)
LESÍK
Severský thriller o ztraceném dětství

Překlad	Jarka Vrbová
Režie	Victoria Meirik
Dramaturgie	Sylvie Rubenová
Scéna	Olav Myrtvedt
Kostýmy	Sylva Zimula Hanáková
Hudba	Jakub Kudláč
Světelný design	David Bazíka
Videoprojekce	František Pecháček, Pavel Příkaský

Osoby a obsazení:

Jonas	František Strnad
Pída	Robert Finta
Toralf	David Janošek
Signe	Aneta Kernová
Björg	Lada Bělašková
Brouček	Jiří Sedláček
Tom	František Večeřa
Anitra	Lucie Končoková
Malej Morgan	Vít Hofmann
Julie Nilsenová	Petra Lorencová
Martina	Izabela Firlová
Král	Ivan Dejmal

Reprízy 4. 1. (18.30) a 10. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Po sedmi letech díky prestižnímu grantu z Islandu, Lichtenštejska a Norska měl činoherní soubor NDM opět možnost spolupracovat se zahraničním („neslovenským“) hostem. Norská režisérka Victoria Meirik (1970) se ujala režie hry *Lesík*, kterou napsal norský dramatik Jesper Halle (1956). V listopadu jsme ji uvedli v české premiéře.

Lesík je jedna z těch inscenací, díky které jsem si opět potvrdil zásadní poznání příznačné pro tento postmoderní věk: **Žádný pohled na svět, na vesmír, na život, zkrátka na všechno, co jest, není nikdy jediný, univerzální a všeplatný.** V zájmu nás samotných je třeba jednou provždy upustit od jednotného výkladu světa. Historická zkušenost předchozích staletí totiž jasně ukázala, že nepřetržitě prosazování jediného možného hlediska neodvratně škodí všem lidským činnostem: vědě, technologii, politice, náboženství i umění.

Ta samá věc, ten samý jev připouští často hned několik rovnoprávných vysvětlení. A umění je svou podstatou přímo předurčeno k mnohoznačnosti. V této oblasti už vůbec nelze jednoznačně rozhodnout, která z nabízených interpretací je správnější. Názorová rozmanitost je ostatně daleko víc vzrušující a přínosnější než věčná pravda. Francouzský filosof Lyotard ve svém spise *Postmoderní situace* chytře upozornil, že „**k invenci**

nového dochází vždy uprostřed názorové různosti“. A Einstein obdobně poznamenává, že „večírek, na němž jsou všichni zajedno, je ztracený večer“.

Tímto nutným úvodem jsem chtěl předznamenat, že umělecké dílo tehdy splnilo svůj účel, pokud jsou lidé ochotni se o něm bavit, a je jen vítané, když je tyto rozmluvy přimějí k tvořivému myšlení. Já vám teď předložím svoji interpretaci této inscenace, aniž bych si dělal jakýkoli nárok na její platnost.

Předně musíme vzít v potaz autorovu vstupní scénickou poznámku: „Hra pojednává o dětech, ale nemají v ní hrát děti, není pro děti a nemá se hrát dětinsky. Bolest je bolest a radost je radost stejně u dětí jako u dospělých. To je podstatné.“

Scénicky má být uvedení podřízeno tomu, aby se rychle a jednoduše měnil čas a místo. A ti, kteří právě nevystupují, mohou zůstat pořád na scéně a hrát si. Anebo jen čekat, až na ně přijde řada.“

Dlužno ale povědět, že **repliky jednotlivých postav napodobují věrohodně a s velkým vcítěním dětskou řeč tak, jak ji nutně poznává chybějící soubor vědomostí a zárodečná zkušenost okolního světa.** Už v průběhu prvního výstupu se mohou někteří z vás spolu se mnou domnívat, že se ocitli v psychiatrické léčebně na skupinové terapii. **Z mnoha dílčích momentů lze myslím oprávněně usuzovat, že Halleho hra je celá inscenována jako očistné psychodrama.** S touto psychotherapeutickou metodou přišel poprvé americký psychiatr, sociální psycholog a sociolog rumunského původu Jacob Levy. Definuje ji jako „zkoumání pravdy dramatickými metodami, které

se zabývají mezilidskými vztahy a soukromým světem pacienta“.

Jedná se tedy o skupinové předvedení pacientových stavů a problémů, „kdy klient dramaturgizuje svoje zážitky, přání, postoje a fantazii. Této formy terapie se také využívá k proniknutí k minulým traumatickým zážitkům, k jejich otevírání a vyplavování na povrch tak, aby bylo možné je pojmenovat a procítit. V psychodramatu se tak většinou řeší osobní problém klienta“. Režijní přístup Victorie Meirik chce být podle mého mínění metaforickým zpodobněním této metody.

Jsem přesvědčen, že Halleho hře nesmírně prospělo především to, že její jevištní předvedení nešetří na dynamice. Zvláště když samo její ústřední téma, kterým je zneužívání dětí, vnukává spíše pocit strnulé sevřenosti. **Victoria Meirik nám však ukázala rozpohybované, živoucí divadlo, v němž jedna situace bryskně stihá druhou a sotva vstřebáme jeden okamžik, hned se ohlašuje další.**

Na hereckých výkonech je znát, že se intenzivně zkoušené od konce června až do začátku listopadu náramně vyplatilo. **Více než kdy jindy si člověk uvědomuje, že inscenace je kolektivní počin.** Rozlišení hlavních a vedlejších rolí tak nadobro postrádá význam, protože tady je každá role podstatná. Všichni takřikajíc hrají jeden na druhého. Každý z nich se podle svých sil a schopností podílí na rozřešení společného problému. Způsob, jakým se Victorii Meirik podařilo všechny protagonisty funkčně skloubit, zmíněné dynamické pojetí a výtvarné a světelné řešení jsou nejvyššími klady této inscenace. A váš zážitek z ní bude teprve plnější, když ji uvidíte podruhé.

(on)

ZPRÁVY Z NORSKÉHO LESA

PREMIÉROU NIC NEKONČÍ!

Byť premiéra našeho česko-norského *Lesíku* se odehrála již 5. listopadu, události posledních předpremiérových dní (a samozřejmě i těch následujících) vám přinášíme až v prvním čísle roku 2016. Co všechno jsme s *Lesíkem* za tu dobu zažili a co nás ještě čeká?

První listopadový týden (který byl současně týdnem premiérovým) jsme odstartovali pondělní debatou v Klubu Atlantik. Inscenační tým

ve složení režisérka Victoria Meirik, scénograf Olav Myrtvedt, dramaturgné Sylvie Rubenová a herečtí zástupci Ivan Dejmal, Robert Finta, David Janošek, Petra Lorencová a Jiří Sedláček zodpověděli jak dotazy moderátora Vladimíra Šmehlíka, tak i přítomného publika za asistence naší tlumočnické pravé ruky Andrey Hoffmannové.

Předpremiérový večer po veřejné generálce jsme pojali ve znamení „malého loučení“, společnou českou večerí celého inscenačního týmu, aby naši norští kolegové okusili, zač je toho pravá svíčková a valašský frgál. Vrcholem týdne a završením naší více než dvouměsíční společné práce se stal čtvrtek 5. listopadu, kdy v 18.30 hodin na jevišti Divadla Antonína Dvořáka odstartovalo premiérové představení *Lesíku*. Přestože na premiéru nakonec nemohl dorazit sám autor Jesper Halle (jeho návštěva Ostravy se přesunula na jaro 2016), svou přítomností nás poctila paní překladatelka Jarka Vrbová, která se v rámci popremiérového poděkování ve foyeru sama chopila tlumočení z norštiny.

O týden později, 12. listopadu, představení *Lesíku* navštívil technický vyslanec z Národního divadla v Oslu, aby posvětil připravovaný zájezd, o kterém jsme vás informovali již v minulém čísle. V druhé polovině dubna se výprava z NDM vydá do Norska, aby ve dnech 22. a 23. dubna odehrála *Lesík* přímo v Národním divadle v Oslu! (sr)

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska
Pod záštitou velvyslankyně Norského království paní Siri Ellen Sletner

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

SOUTĚŽTE S LESÍKEM

Toužíte si zajít na kus řeči s oblíbenými herci NDM Petrou Lorencovou a Jiřím Sedláčkem?

My vám tento sen splníme!

Každý divák, který navštíví představení inscenace LESÍK, může být zařazen do slosování

Výherce a jedna osoba jako doprovod si může zajít do „Divadelní Kavárny Beatrice“ na kávičku a lahodný koláč s oblíbenými herci **Petrou Lorencovou** a **Jiřím Sedláčkem**

Jak soutěžit? Jednoduše

Stačí pouze mít platnou vstupenku na představení inscenace LESÍK, na ni čitelně napsat své jméno, příjmení, e-mail / číslo mobilního telefonu a po představení ji vhodit do připraveného boxu, který bude umístěn ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka

Poté jenom doufat, že budete vylosováni...

O výhře vás budeme informovat e-mailem nebo telefonicky

Soutěž probíhá od 5. listopadu 2015 do 10. února 2016

Více informací na **www.ndm.cz**

PREMIÉRA

Pavel Vilikovský (1941) – Miro Dacho (1983)
DENÍK MÉHO OTCE
aneb
PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
Cesta do hlubin „znormalizované“ duše

Autor **Pavel Vilikovský**
Dramatizace **Miro Dacho**
Překlad **Katarína a Marek Pivovarovi**
Režie **Lukáš Brutovský**
Dramaturgie **Sylvie Rubenová**
Scéna **Juraj Kuchárek**
Kostýmy **Martin Kotůček**
Hudební aranžmá **Vlastimil Ondruška**

Osoby a obsazení:
PRVNÍ **Vladimír Polák**
DRUHÝ **František Večeřa**
TŘETÍ **František Strnad**
MUŽ **Ivan Dejmal**
ŽENA **Renáta Klemensová**
MATKA **Alexandra Gasnářková**

DECHOVKA
Trubka **Mojmír Blašík**
/ Václav Grigor
Klarinet **Dalibor Pukovec**
Tuba **Miroslav Pecháček**
Bicí **Petr Podraza**
Akordeon **Vojtěch Drnek**
/ Iveta Monsportová

Česká premiéra 21. ledna 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka
Reprízy 23. 1. (18.30), 1. 2. (18.30) a 12. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Jak už to tak bývá, je zvykem vám v časopise představit hostující umělce, kteří pro vás v NDM

Autor dramtizace Miro Dacho a scénograf Juraj Kuchárek Foto Dominika Lednická

připravují nové inscenace. Tentokrát jsme se rozhovořili s našimi slovenskými *sousedy* – **Lukášem Brutovským**, režisérem *Deníku*, a dramaturgem **Mirem Dachem**, autorem dramtizace.

Knižní předloha Příbeh ozajského člověka je novela ve formě deníkových záznamů. Náš hrdina-pisatel navíc zastává názor, že deníky si většinou píšou významní lidé. Jaký názor na to máte vy – co podle vás člověka vede k tomu, vést si deník? A vedli jste si někdy deník vy sami?

L.B.: Zistil som, že písanie mi pomáha pri myslení, takže zápisník mám vždy po ruke. Ale denník v pravom slova zmysle som si nikdy nevedol. Pamätám sa, že ako dieťa ma dva-tri krát zachvátili autobiografické ambície – ale vždy to skončilo prvým záznamom alebo len nápisom na obale nejakého zošita. To bol zvláštny, trápny

pocit – pocit bezvýznamnosti zoči voči sebe samému. Navyše som bol vždy trochu narcistný, takže som sa nedokázal zmieriť s myšlienkou, že to, čo napíšem, nebude už okrem mňa čítať nikto ďalší. Asi preto som neskôr začal rozličnými textami obťažovať ľudí okolo seba. Koniec koncov, táto „potreba zdieľať“ je asi jedným z dôvodov, prečo sa snažíme robiť divadlo.

M.D.: Denník som si nevedol nikdy, ale viedol som si občasník s pôvodnou ambíciou denníka, bolo to niekedy v období rokov 1998–2003, ak sa nemýlim. Zápisky sa skončili vtedy, keď bol zošit zapísaný, ďalší som si už nezaložil. Na druhej strane denníky iných osôb čítam rád (myslím tie oficiálne vydané), nech ich píšú z akýchkoľvek dôvodov. Svojho času ma napríklad veľmi vzrušil Deník Pavla Juráčka.

Novelu Pavla Vilikovského jste si pro inscenování v NDM sami vybrali – co vás k tomu vedlo?

L.B.: Okrem dramaturgických požiadaviek NDM predovšetkým to, že ponúka trochu iný pohľad na osud a myslenie istej skupiny ľudí v bývalom režime. Vilikovskému nejde o poukazovanie na hrôzy tej doby, ponúka – podľa mňa – osviežujúci pohľad na spoločensko-politický kontext z pozície obyčajného, dalo by sa povedať *historicky absolútne nezaujímavého* človeka, antihrdinu, ktorý „len“ nechce stáť proti vetru, to je všetko. Neobhahuje ho – ale akoby hovoril: pozrite sa, takto nejako mohol vyzeráť život a názorový aparát štyridsiatnika z takzvaného šedého priemeru, človeka „z masy“. Je to štúdiá „nehrdinskej psychológie“, a to je aj dnes určite materiál na premýšľanie.

M.D.: Okolností bolo niekoľko – zadanie dramaturgie NDM, tušenie, že nesiahneme po divadelnej hre, nakoľko by sme v slovenskej „databáze“ asi nenašli titul, ktorý by sme považovali

Matka (Alexandra Gasnářková), režisér Lukáš Brutovský, Muž (Ivan Dejmal) a výtvarník kostýmů Martin Kotůček Foto Dominika Lednická

PREMIÉRA

KDO JE MIRO DACHO
Narodil se v roce 1983.

Vystudoval teorii a kritiku divadelního umění a divadelní režii a dramaturgii na Divadelní fakultě bratislavské Vysoké školy múzických umění, kde zároveň absolvoval doktorské studium a kde v súčasnosti učí na Katedře režie a dramaturgie.

Dramaturgicky spolupracoval s 9 slovenskými divadly a 3 českými divadly, a na 4 scénách dokonca sám účinkoval.

Je autorem divadelních *her For Sale* a *Paperback*, autorem či spoluautorem 5 divadelních adaptací.

Autorsky spolupracuje s Rozhlasem a televizí Slovenska.

za cezhranične zaujímavý a zároveň vzrušujúci pre nás tu a teraz, ďalej: Vilikovského dielo bolo práve knižnou novinkou, týkalo sa obdobia bývalej ČSSR, vyšlo zároveň v češtine (hoci sme napokon knižný preklad nepoužili), je súčasťou nového projektu vyšehradských krajín – každoročne vyjde jedno dielo jedného autora jednej z krajín naraz vo všetkých štyroch jazykoch, nuž a o tých ideových zámeroch to podstatné povedal už Lukáš. Ja by som k tomu len doplnil, že je to príbeh, ktorý sa bytostne týka generácie našich starých rodičov, a ktorého okolnosti na nás dodnes vplývajú. A to ma dlhodobo zaujíma a vzrušuje.

Příběh Deníku se odehrává v 70. letech za období normalizace, zatímco vy oba jste se narodili v 80. letech. Vnímáte absenci

osobní zkušenosti jako překážku, nebo je to pro vás spíš osvobozující, a můžete tak na text nahlížet jako na svébytné dílo spíš než na „dokument doby“?

L.B.: Vzhľadom na to, že text môžem čítať iba v rámci svojej vlastnej skúsenosti, neviem posúdiť, do akej miery je dátum môjho narodenia oslobodzujúci alebo naopak, zväzujúci. Každopádne si myslím, že *Deník* nie je v prvom rade dokument doby, alebo dokument istého spôsobu myslenia. To je nadčasové.

M.D.: Asi som sa k tomu vyjadril v predošlej odpovedi. Iste sa dá súhlasiť s nadčasovosťou spôsobu myslenia, ale myslím, že pre mňa (pre nás?) je zaujímavá aj jeho časovosť a už spomínaný vplyv na vývoj našej spoločnosti a dosť pevne zakorenený spôsob myslenia.

Češi a Slováci jsou všeobecně považováni za „bratry“, vy sami jste se navíc narodili ještě do Československa. Jak to vnímáte, myslíte, že jsme si bližší než s jinými národy? A v čem se naopak lišíme?

L.B.: Ja osobne neuvažujem o Čechách ani o Morave v kategóriách nejakej inakosti. Mám tendenciu zabúdať, že som prekročil nejakú hranicu. O to viac ma prekvapuje, ak u niekoho narazím na potrebu poukazovať na to, že som Slováč, či už v rámci československého resentimentu, priateľského podpichovania alebo vyrývania. Mne je to jedno. Jasné, že by sa dali pri istej miere zovšeobecnenia konštatovať spoločné vlastnosti alebo odlišnosti – ale koniec koncov ide vždy o konkrétneho človeka, takže sa do toho púšťať nechcem.

M.D.: To je veľmi široká otázka. V tomto kontexte by som momentálne ostal len pri tom, že je pre mňa veľmi dôležitý kultúrny kontext, teda to, že celkom prirodzene máme k dispozícii takmer v plnej miere jednu kultúru navyše, čo my na Slovensku využívame (a asi aj potrebujeme) ďaleko viac ako vy v Čechách a na Morave.

Oba hodně spolupracujete jak s českými, tak se slovenskými divadly. Vnímáte při práci nějaké zásadní rozdíly? A pokud ano – je to spíš divadlo od divadla, nebo cítíte i rozdíly mezi českým a slovenským pojetím divadla?

L.B.: Divadlo od divadla, samozrejme. Na druhej strane, asi sa podpíšem pod všeobecné tvrdenie, že divadlo v Čechách má výraznejšie „režijné“ tendencie, zatiaľ čo divadlo na Slovensku viac stavia na hereckom prejave. Osobne mám rád divadlo, kde je režijné herecké a herecké režijné.

M.D.: Toto je asi najčastejšia otázka všetkých rozhovorov, súhlasím s tým, že je to veľmi individuálne. A čiastočne asi platí to známe rčení o českej racionalite a slovenskej emocionalite.

KDO JE LUKÁŠ BRUTOVSKÝ
Narodil se v roce 1988.

Vystudoval divadelní režii a dramaturgii na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. V súčasnosti zde pokračuje v interním doktorandském studiu.

Je autorem 3 divadelních her, 2 rozhlasových her a spoluautorem scénářů ke 3 inscenacím. Z němčiny do slovenštiny preložil 7 divadelních her. Je autorem jedné divadelní adaptace a k jedné ze svých inscenací si sám složil hudbu.

Režijně spolupracoval se 6 slovenskými, 3 českými a 1 maďarským divadlem na celkem 17 inscenacích.

Získal několik ocenění za režii na mezinárodních festivalech vysokých škol, byl nominován na objev sezóny a za nejlepší režii v anketě *DOSKY 2011* a obdržel *Cenu Divadelních novin 2014* za nejlepší režii.

Od ledna 2015 je uměleckým šéfem a kmenovým režisérem Slovenského komorního divadla v Martině.

V Ostravě pracujete poprvé – jaké jsou vaše první (a druhé i třetí) dojmy z Ostravy a Ostravanů? Ostrava je přeci jen v rámci České republiky východ, cítíte se tu v něčem víc jako doma než v ostatních městech, kde jste měli možnost pracovat?

L.B.: Všetko závisí na ľuďoch, nie na svetových stranách. V tomto zmysle mám zatiaľ – úprimne – z ľudí, ktorých som v Ostrave stretol skôr príjemný, ústretový, komunikatívny pocit.

M.D.: Ostrava, ostravský kontext mi je blízky asi preto, že som trávil prázdniny na Kysuciach, čo je z Ostravy takpovediac cez kopec. A mnoho obyvateľov tohto kraja pracovalo v ostravsko-karvinskom regióne, mnohí sa tam aj nastahovali a na Slovensko sa vracali už len na chaty a chalupy, takže Ostravu som mal v povedomí od malička a pravidelne som vídal na ceste autobus linky Turzovka-Ostrava, ktorý mal na Kysuciach signifikantný názov Ostravák. Dnes namiesto neho vídam zase autá s evidenčným číslom T...

Čím byste naše čtenáře navnadili, aby se na Deník přišli podívat?

L.B.: Bude aj dychovka.
M.D.: Lukáša Brutovského v českých médiách nazvali *zázračným dieťaťom*, keď si to spojíme s dychovkou, myslím, že sa je na čo tešiť.

Oběma pánům děkuji za rozhovor! (sr)

KOPRODUKCE

Ivan Vyskočil (1929)

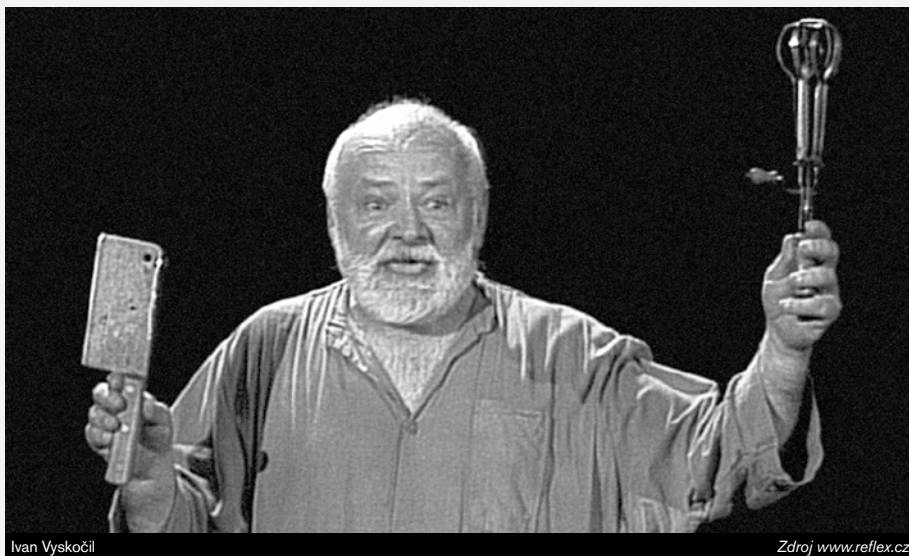
HAPRDÁNS

Zkrátka méně známá verze známého příběhu, kdy tragédie přijde zkrátka

Premiéra 22. února 2016 v 19.30 hodin
ve Staré aréně
Repríza 24. 2. (19.30) ve Staré aréně

Jedním z příspěvků Národního divadla moravskoslezského k čtyřístému výročí úmrtí největšího dramatika všech dob Williama Shakespeara bude HAPRDÁNS. Ivan Vyskočil a jeho „Nedivadlo“, to jsou pojmy, které v divadelním světě stále rezonují, ač jejich hlavní protagonista již nevstupuje. HAPRDÁNS je zkratkou (**H**amlet, **P**řinc **DÁN-Ský**), za níž se skrývá hravý text, originální parafráze na jednu z geniálních her velkého alžbětince. Premiéru měl v roce 1980. „Zkrátka méně známá verze známého příběhu, kdy tragédie přijde zkrátka“, podtitul, jímž autor hru obdařil, leccos napovídá: půjde o svižnou komedii. O komedii originální v tom, že se hraje především o všem, co v Hamletovi přímo není, ale co by tam být mohlo

Ivan Vyskočil

Zdroj www.reflex.cz

a někdy i mělo; o tom, co si postavy říkají a jak jednájí v „zákulisi“ původní hry. Vyskočilova textu se nehodláme dogmaticky držet, do inscenace vložíme též něco ze sebe, ostatně také autor své hry považuje především za východisko k inscenaci, východisko, které má být neustále doplňováno, rozvíjeno a upravováno.

Celý košatý děj s mnoha postavami odehrávají tři aktéři, dva z činohry NDM, třetí ze Staré arény (Tomáš Jirman, Anna Cónová, Zuzana Kantorová),

a to na jevišti menšího z obou divadel, tedy Staré arény. Také režii a spolurežii si divadla rozdělila (Tomáš Jirman a Pavel Gejguš). Jak vidno, vstoupili jsme do koprodukcce. Spolupráce je to na první pohled hodně netypická, vždyť NDM je zavedené, tradiční „kamenné“ divadlo a Stará aréna vzdor svému názvu je scénou mladou, dynamicky se rozvíjející. Sami jsme zvědaví, co z této spolupráce vzejde. Přijďte se podívat! Premiéra se chystá na 22. února.

(piv)

INZERCE

Minikino – kino, kde evropské filmy hrají prim

Filmová nabídka nejmenšího jednosálového ostravského kina tradičně staví na kvalitní evropské kinematografii. Nejinak tomu bude v měsících květnu a červnu. Návštěvníci Minikina se mohou těšit na reprízy divácky oblíbených černohumorných Divokých historek, oscarového Kódu Enigmy nebo okouzující animované pohádky Píseň moře na motivy irských bájí. Program doplní také celá řada nových titulů. Jedním z nich je francouzský snímek Samba, za kterým stojí tvůrci globálního filmového hitu Nedotknutelní z roku 2011. Film o křehkém vztahu senegalského přistěhovalce Samby a manažerky Alice, trpící syndromem vyhoření, láká na mistrné spojení francouzského humoru a romantiky s vážnými sociálními tématy.

Ve čtvrtek 7. května na plátno Minikina vtrhne kultovní Klub rváčů režiséra Davida Finchera. Půjde již o třetí letošní premiéru Projektu 100, iniciativy Asociace českých filmových klubů, která si klade za cíl uvádět na plátna českých kin klasická díla světové kinematografie. Zbýlí filmy Projektu 100 jsou thriller Okno do dvora režiséra Alfreda Hitchcocka, Perný den, vyprávějící o jednom neobyčejném dni v životě legendární kapely Beatles, Vynález zkázy Karla Zemana a „muzikál totalitního věku“ Kouř.

V pondělí 11. května rozezná kinosál živá hudba v podání portugalského hudebníka Charlese Manciniho. Ten svými improvizacemi na piano vdechne život pásmu němých filmů včetně několika grotesek Charlieho Chaplina. Od 15. do 17. května přivítá Minikino přehlídku Crème de la crème, která nabídne šest současných francouzských filmů včetně snímku Láska na první boj, oceněného prestižní cenou filmových kritiků FIPRESCI. Sobota 23. května bude patřit tanci. Ve spolupráci s festivalem současného tance MOVE fest uvedeme záznam jedinečného nastudování Labutího jezera norským národním baletem pod vedením choreografa Alexandra Ekmana.

Podrobný program kina naleznete na internetové adrese www.minikino.cz

Přijďte do Minikina za nezapomenutelnými filmovými zážitky a příjemnou atmosférou útulné Minikino kavárny. Srdečně vás zveme.

www.minikino.cz, Kostelní 3, tel.: 599 527 851

PŘIPRAVUJEME

Marius von Mayenburg (1972)

MUČEDNÍK

Cesta ke spasení, cesta k zatracení

Premiéra 6. dubna 2016 v 19.00 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Každou sezónu pro vás uvádíme premiéru současného dramatického textu v komorním prostoru zkušebny Divadla Antonína Dvořáka. Ani tentokrát tomu nebude jinak, takže už v dubnu budete mít možnost se doslova tvářit v tvář (nebo ve zkušebně diváky i herce dělí jen pár metrů) setkat se špičkou současné německé dramatiky Mariusem von Mayenburgem, respektive s jeho hrou **Mučedník**.

Náboženský fundamentalismus je v dnešních dnech skloňován takřka každodenně. **Marius von Mayenburg svojí hrou Mučedník pokládá otázku, co by se mohlo stát, kdyby západoevropský puberták propadl křesťanskému fanatismu.** Fanatismus (a to nejen náboženský) se totiž může projevat, obzvláště v dnešních dnech, v různých a mnohdy naprosto netušených podobách... A jeho důsledky mohou být fatální i bezděčně komické. Benjamin Südel, student střední školy, se zcela ponořil do Kristova učení, jímž se začíná řídit nejen on, ale vyžaduje totéž i od svého

Alfred Jarry (1873–1907)

KRÁL UBU

Panděro moci

Premiéra 7. dubna 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Měli jste také ve škole nějakého málo oblíbeného či vyložené neoblíbeného učitele? Posmívali jste se mu za zády? Parodovali ho? Kreslili jeho karikatury nebo na něho skládali posměšné veršičky? Francouzský spisovatel a dramatik Alfred Jarry šel ještě dál: napsal o něm divadelní hru! Svůj „hřích mládí“ později upravil, vycizeloval a uvedl na jeviště. **Premiéra to byla vskutku skandální, což Jarry, známý svými výstřelky a mírně řečeno „nepravidelným způsobem života“, uvítal. Od té doby je Král Ubu aktuálním kouskem všude tam, kde se k moci dostane jedinec, pro něhož je politika především nástrojem vlastního prospěchu a mocenského boje; jedinec, jehož názory a způsoby jejich prezentace by se s vysokým postavením měly míjet, leč není tomu tak.** Král Ubu je křupan, vulgární hulvát, požívačný tluchuba, záštitplný a pomstychtivý lump, dalších a dalších podobných charakteristik bychom mohli vršit nepočítaně.

„Doufala jsem, že řeknete: drogy. Člověk by aspoň věděl, o co jde, ale vy nemáte ani ponětí, o co jde. Já jsem jeho matka, je normální, že mi nic neřekne. Ale vy, vy na to máte vzdělání, jste pedagog, jste – co máte napsané zvenku na dveřích?“

okolí. Z jeho doslovného chápání Bible se jej rozhodne „vyléčit“ jeho učitelka biologie, celým srdcem i duší oddaná Darwinovi a evoluční teorii. Kam až to může zajít v souboji fanatismu a netolerance, když věříme tomu, že právě naše pravda je ta správná a musíme o ní přesvědčit ostatní? Kdo se ukáže jako větší fanatik? A co na to společnost? Kde je hranice mezi tolerancí a laxností pramenící z neschopnosti přijmout zodpovědnost? Jsme skutečně tak civilizovaní, abychom se dokázali dohodnout a najít společné východisko?

Mučedníka pro vás nastuduje náš kmenový režisér **Janusz Klimsza** společně s dramaturgyní **Sylvii Rubenovou**. Komorní prostor zkušebny promění scénograf **Martin Víšek** a o kostýmní výpravu se postará **Marcela Lysáčková**. Na **Mučedníka** se můžete těšit již **6. dubna 2016 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka.**

(sr)

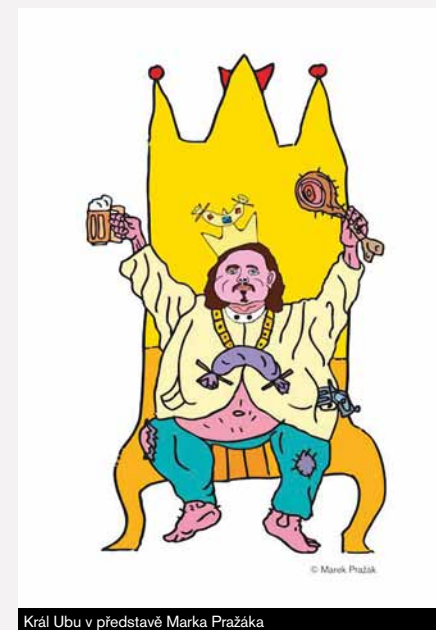

Takto si představuje MUČEDNÍKA Marek Pražák

„Pak hra konečně pokračovala, ale při každé z průpovědek otce Ubu propukala vřava nanovo. Uražení odcházeli. Normální se chechtali. Příznivci plesali.“
(Dobový záznam o premiéře Krále Ubu)

Alfred Jarry toho za svůj nedlouhý život stihl mnoho: kromě několika her o Králi Ubu napsal romány či verše, které inspirovaly dadaisty, surrealisty, autory absurdního divadla, dal vzniknout pojmu „patafyzika“ a ve svém životě se navyvádal spousty skopičín, o nichž se mluví dodnes. Pomalu se tedy učme refrén poetické písně: „*Hurrá, zatrubte prdeli v tubu, ať žije náš dobrý otec Ubu!*“ Od 7. dubna, kdy se v Divadle Antonína Dvořáka uskuteční premiéra, se totiž můžeme spolu s touto navýsost aktuální komedií bavit na účet Krále Ubu i my.

(piv)

Král Ubu v předstávě Marka Pražáka

Ohlédnutí za 19. ročníkem festivalu
OST-RA-VAR

Jak už jste možná zaregistrovali z ohlasů v tisku, letošní, tedy 19. ročník festivalu OST-RA-VAR se vydařil. Kritici a pedagogové kvitovali s povděkem především fakt, že všechna zúčastněná divadla si drží vysoký standard svých inscenací. Uváděná představení činohry NDM (*Odsun!!!*, *Doktor Faustus*, *Velký Gatsby*, *Lesík a Rozhovory s astronauty*) měla na hodnotících seminářích velký ohlas a přispěla výrazně k tomu, že do debat se oproti minulým ročníkům zapojili i studenti divadelních škol. Naše fotografie je ovšem ze semináře tematického, který se uskutečnil v Komorní scéně Aréna. Debatovalo se na něm o úrovni a postavení divadelní kritiky – u nás, na Slovensku, v Maďarsku či Polsku (velkou pozornost vzbudili svými příspěvky hosté z těchto zemí). Sál, jak vidno, praskal ve švech, sedělo se i na schodech. Pedagog z olomoucké divadelní vědy Jiří Štefanides právě osvětluje principy, podle nichž učí budoucí divadelní kritiky,

Foto Radovan Štastný

vedle něj naslouchá Libor Magdoň z Ostravské univerzity v Ostravě, který seminář noblesně a s vtipem moderoval. Zúčastnění se shodli, že divadelní kritika u nás vyklízí pozice v denním tisku a její úroveň setrvale klesá. Objevily se ovšem i návrhy, jak tomuto stavu čelit. Devate-

náctý ročník je tedy minulostí, už teď se začínáme připravovat na ten příští, jubilejní. (piv)

Festival se konal za finanční podpory statutárního města Ostravy a Ministerstva kultury České republiky.

INZERCE

TOP catering

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy
- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz

+420 603 317 299

www.lpcatering.cz

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Současný balet na hudební koláž z děl skladatelů 19. a 20. století

CHAPLIN

Choreografie: Mario Schröder
Nastudování: Roman Slomski,
Isis Calil de Albuquerque

Premiéra 19. listopadu 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara

Choreografie a režie: Youri Vámos

Nastudování: Joyce Cuoco

Hudební nastudování a dirigent: Ondřej Vrabec

Premiéry 5. a 7. května 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

CHAPLIN

Zábavní průmysl – sborová scéna, vlevo v popředí
Koki Nishioka (Chaplin) a Amelia Waller (Tulák)

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (LEDEN – ÚNOR 2016)

Současný balet na hudební koláž z děl skladatelů 19. a 20. století

CHAPLIN

Choreografie: Mario Schröder

8. 1. (18.30), 15. 1. (18.30), 14. 2. (15.00), 16. 2. (18.30)

Johann Sebastian Bach & Carl Orff

BAROCCO & CARMINA BURANA

Choreografie: Jacek Przybylowicz (Barocco),

Youri Vámos (Carmina burana)

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

23. 1. (18.30), 9. 2. (18.30), 11. 2. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Choreografie: Igor Vejsada

Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

31. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 7. 2. (16.00)

Galavečer

MEZINÁRODNÍ GALA

27. 2. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

K inscenaci *Chaplin* budou součástí každého představení dramaturgické úvody, které divákům přinesou spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo ze života Charlese Chaplina. Na dramaturgické úvody se můžete těšit také u inscenace *Barocco & Carmina burana*.

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Milí diváci, nejdůležitější událostí letošní sezóny v ostravském baletu je určitě inscenace *Chaplin* Maria Schrödera. V lednu a únoru nás čekají další reprízy.

Přijďte se podívat, jak umíme pomoci špičkového tance, objevné choreografie, efektní scénické výpravy a světelného designu vyprávět pozoruhodný příběh jedné z nejslavnějších osobností světové kinematografie.

Kdo chce vědět, v kterém roce došlo v Chaplinově životě k těmto důležitým událostem, má možnost najít takové informace v našem tištěném programu anebo – ještě lépe – je vítán na úvodní besedě ve foyeru Divadla Jiřího Myrona těsně před představením. Samotná inscenace o těchto událostech mluví snad méně konkrétně, zato však s metaforickým přesahem a velkou emocionální silou.

Poprvé v novém roce hrajeme *Chaplina* 8. 1. a 15. 1., pak 14. 2. a 16. 2.

S přáním všeho dobrého do nového roku 2016

Lenka Dřimalová

Reprízy 31. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 7. 2. (16.00) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii Koki Nishioka jako princ Siegfried a Ayuka Nitta (Odille)

Foto Martin Popelář

PŘIPRAVUJEME

MEZINÁRODNÍ GALA

27. února 2016 v 18.30 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

Třetí ročník mezinárodního galakonzertu se bude konat za účasti hostů zahraničních národních divadel z Polska a Německa. Českou republiku budou reprezentovat Národní divadlo v Praze, soubor DEKKADANCERS a samozřejmě domácí Národní divadlo moravskoslezské – také v mezinárodním zastoupení!

Ondřej Vinklát, Miho Ogimoto

Foto Pavel Hejny

PROGRAM

První sólista Maxim Woitiul z Polského národního baletu se svou partnerkou Oleksandrou Liashenko z baletu Státní opery Hannover zatančí Grand pas Classique v choreografii Victora Gzovského na hudbu Petra Iljiče Čajkovského a fragmenty z baletu *Kurt Weill* Polského národního baletu v choreografii Krzysztofa Pastora.

Hosté z německých divadel si připraví ukázky z repertoáru.

Maksim Woitiul a Oleksandra Liashenko

Zdroj Teatr Wielki

V popředí Oleksandra Liashenko

Zdroj Ewa Krasucká

Baletní soubor ND předvede ostravským divákům ukázky z klasického a současného repertoáru v interpretaci svých prvních sólistů Nikoly Márové, Miho Ogimoto, Michala Štípy a Ondřeje Vinkláta a také ukázku z poslední inscenace *Miniatury*: Ondřej Vinklát, Gustav Skála a Francouz Mathias Deneux se představí v choreografii *Wash It Out*.

Za nezávislou scénou v České republice vystoupí DEKKADANCERS v ukázce z plánované prosincové premiéry *Žena za Kultem* ve spolupráci s ND v Praze a Novou scénou.

Kromě krátkých ukázek ze stávajícího repertoáru baletu NDM v této sezóně –

Louskáček (pas de deux Máši a Prince: Olga Borisová-Pračíková, Rei Masatomi) a fragment sborové scény „Zábavní průmysl“ z baletu *Chaplin* – budou speciálně pro tento večer připraveny též novinky: například *pas de deux* z baletu *Plameny Paříže* na hudbu Borise Vladimiroviče Asafjeva a další... Nechte se překvapit!

Těšit se také můžete na předpremiéru fragmentu z připravovaného baletu *Sen noci svatojánské* – *pas de quatre Hermie, Heleny, Lysandera a Demetria* v choreografii Youriho Vámosa na hudbu Felixe Mendelssohna-Bartholdyho.

(ld)

CHAPLIN

Současný balet na hudební koláž z děl skladatelů 19. a 20. století

Koncept, choreografie **Mario Schröder**
Scéna, kostýmy **Paul Zoller**
Světelný design **Daniel Tesař**
Asistent choreografie **Isis Calil**
de Albuquerque
/ **Roman Slomski**

Osoby a obsazení:
Tulák **Chiara Lo Piparo**
/ **Brígida Pereira Neves**
/ **Amelia Waller**
Chaplin **Sergio Méndez Romero**
/ **Koki Nishioka**
Otec **Stéphane Aubry**
/ **Rei Masatomi**
Matka **Shino Sakurado**
/ **Barbora Šulcová**
Mildred **Ayuka Nitta**
/ **Shino Sakurado**
Paulette Goddard **Brígida Pereira Neves**
/ **Barbora Šulcová**
Oona **Chiara Lo Piparo**
/ **Michaela Vápeníková**
Diktátor (Hitler) **Tommaso Avezzano**
Comes
/ **Giordano Bozza**
Karno (sólo) **Patrick Ulman**
a další

**Reprízy 8. 1. (18.30), 15. 1. (18.30),
14. 2. (15.00) a 16. 2. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona**

Uváděno pod dohledem:
Charles Chaplin TM @ Bubbles Inc.
S.A. and/or Roy Export S.A.S.
Copyright – Roy Export S.A.S.

Záštitu nad inscenací převzal velvyslanec Spolkové republiky Německo v České republice Dr. Arndt Freiherr Freytag von Loringhoven.

Nejen umělecké, ale i osobní osudy sira Charlese Spencera Chaplina mladšího se staly námětem současného baletu německého choreografa Maria Schrödera, který byl s velkým úspěchem uveden v Lipském baletu před pěti lety a natočen jako taneční televizní film. České premiéry se dočkal balet 19. listopadu 2015. O jejím výsledku si přečtete v úryvcích z recenzí:

V ostravském Chaplinovi vystupuje takřka celý baletní soubor. Nechce se věřit, že má ve skutečnosti jen kolem třiceti tanečníků. Pro ostravské tanečníky je Schröderova práce zajímavou zkušeností, setkáním s nezvyklým

Amelia Waller (Tulák), Koki Nishioka (Chaplin)
Foto Martin Popelář

pohybovým materiálem. Velkou výzvou je pro představitele sólových rolí. Bez alternace je přirozeně **Patrick Ulman** jako Karno. Jen těžko může v této specificky pohybově načrtnuté roli někdo zastoupit tohoto člena baletního souboru a zároveň mistra Evropy v technice electric boogaloo. Mimo něj se při premiéře objevili především zahraniční umělci. Výborné byly představitelky zásadních žen Chaplinova života: vedle **Barbory Šulcové, Shino Sakurado, Ayuka Nitta a Chiara Lo Piparo**. (...)

Chaplin v podání **Koki Nishioka** takřka nesešel z jeviště. Zvládá bravurně i akrobatičtější prvky v choreografii, ale v porovnání s Tulákem (což je zřejmě záměrem choreografa) je herecky méně výrazný. Skutečnou hvězdou je Australanka **Amelia Waller** v roli Tuláka.

Schröderovým Chaplinem linie kvalitní ostravské dramaturgie zatím vrcholí. Avšak nejen v baletu, ale také v opeře a muzikálu patří v současnosti Národní divadlo moravskoslezské k republikovým lídrům. Jen tak dál!

Roman Vašek:
Chaplin a Tulák – dialog umělce a jeho role na pozadí jednoho pozoruhodného života
www.operaplus.cz

„V Chaplinovi, zpracovaném s německou důkladností a expresivním drivem, exceluje celý baletní soubor Národního divadla moravskoslezského. Davové scény vycházejí

bravurně, třeba ve ztvárnění turné Karnovy skupiny nebo u Moderní doby. Ze sólových výkonů zaujme především představitelka Tuláka Amelia Waller, která v tomto baletu vystupovala už v Německu. Není to Chaplin z filmového plátna, jak jej diváci znají nejlépe, přesto má všechna jeho gesta až do nejmenších detailů a pohybů. Přímým kontrastem vůči její divadelnosti je pak civilní projev Kokiho Nishioky.“

Martin Jiroušek:
Německý Chaplin měl premiéru v Ostravě. Je melancholický, hořký a perfekcionista
www.ostravan.cz

„Nutno dodat, že se jedná o mimořádně šťastný počin, jímž ostravský ansámbl získal skutečně výstavní, královský klenot do svého repertoáru. (...) Chaplin je natolik prostoupen svébytnou poetikou, osobitým stylem, jímž se mísí vyprávěná skutečnost s prchavou lyričností v jemném, neuchopitelném předivu, že je téměř nemožné jej zpětně věcně analyzovat. Je to jako ztratit se v pavučině snu, kde vše má svou vlastní logiku a zákonitost a kde s každou objevenou souvislostí, s každým odkrytým vláknem onoho předíva zároveň objevujeme další, jenž vede někam pryč, dále do neznáma.“

Tomáš Valníček:
Chaplin ve snovém světě Maria Schrödera
www.tanecniaktuality.cz
(mb)

Patrick Ulman (Karno)
Foto Martin Popelář

CHAPLIN V OC FORUM NOVÁ KAROLINA

Ne jeden, ne dva..., ale hned 23 Chaplinů se objevilo v obchodním centru Forum Nová Karolina ve středu 4. listopadu 2015 v rámci propagace premiéry inscenace *Chaplin*, která se s velkým úspěchem

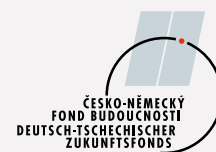
Video z akce je pro Vás k dispozici pod tímto odkazem: <https://youtu.be/o7bNwoct4hE>

CHAPLIN NA KONZERVATOŘI

Isis Calil de Albuquerque – bývalá sólistka Lipské opery, asistentka choreografa Maria Schrödera při nastudování inscenace *Chaplin* – navštívila před premiérou studenty tanečního oddělení Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia v Ostravě. Přiblížila jim Schröderův taneční styl a studenti

Za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti a Goethe-Institutu v České republice

POTKEJTE SE S CHAPLINEM A SOUTĚŽTE O 2 VSTUPENKY DO LÓŽE

Staňte se na okamžik geniálním komikem Chaplinem! Svou fotografii nám pak nahrajte na Facebook Baletu NDM do zpráv. My ji přidáme do společného alba, kde pro ni můžete hlasovat. Autor/ka fotografie s největším počtem hlasů pak získá 2 vstupenky do lóže na představení inscenace *Chaplin* 16. února 2016. Figurínu pro vaše skvělé fotografie najdete ve foyeru Divadla Jiřího Myrona – buřinku i hůlku pro vás máme připravené, knírek vezměte vlastní.

konala 19. listopadu 2015 v Divadle Jiřího Myrona.

Nejprve Chaplinové-Tuláci v nezaměnitelném oblečení zaplavili obchodní centrum a zjevovali se na těch nejméně očekávaných místech: ve frontě v supermarketu, u stolů v horním patře ve stravovací

zóně, na eskalátorech, ve výtahu i jinde. Následně na centrálním schodišti zatančili pod taktovkou „hlavního“ Tuláka v podání Amelie Waller (sólistky prvních tří ostravských představení *Chaplina*) fragment z choreografie. (pm)

Foto Martin Popelář

vyšších ročníků se tak alespoň na malou chvíli stali Chapliny – a užívali si to.

Workshop navazoval na setkání studentů JKGO s choreografem Mariem Schröderem na zkoušce baletu v Divadle Antonína Dvořáka v rámci projektu **Německý podzim ostravského baletu**. Celý projekt měl za úkol propojit ně-

meckou a českou taneční scénu nejen tím, že se zde prezentovala choreografie ovlivněná tradicí německého Tanztheateru, ale hlavně možností setkat se s německými tvůrci „naživo“, zažít jejich pracovní styl, ptát se a dostávat odpovědi. (pm)

Foto Martin Popelář

Figurína pro vaše fotografie

Foto archiv

PŘIPRAVUJEME

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie
podle **Williama Shakespeara**

Choreografie a režie **Youri Vámos**
Choreografické nastudování **Joyce Cuoco**
Hudební nastudování a dirigent **Ondřej Vrabec**
Scéna **Pavol Andraško**
Kostýmy **Anna Kontek**
Světelný design **Klaus Günter Gärditz**

Premiéry 5. a 7. května 2016 v 18.30 hodin
v **Divadle Antonína Dvořáka**

Shakespeareovské příběhy se na ostravském baletním jevišti objevují v posledních deseti letech pravidelně. Velkou shakespearovskou trojici (mimořádně uvedenou v průběhu dvou let) zahájil *Othello* gruzínského skladatele Alexeje Mačavarianiho (premiéra 29. 4. 2006, režie a choreografie Jozef Sabovčík), jež za necelý rok následovalo nastudování Prokofjevova *Romea a Julie* (premiéra 10. 3. 2007, choreografie Igor Vejsada, režie Michael Tarant). Neuběhlo ani tři čtvrtě roku a baletní jeviště pro změnu změnil v krvavou lázeň *Macbeth* ruského skladatele Kirilla Molčanova (premiéra 24. 11. 2007, choreografie Robert Balogh, režie Michael

Výtvarný návrh kostýmu Puka Foto archiv Anny Kontek

Výtvarný návrh kostýmu Heleny a Hermie

Foto archiv Anny Kontek

Tarant) – mimořádně baletní titul „rámovaný“ v NDM v průběhu deseti let *Macbethem* operním i činoherním.

Všechny tři baletní inscenace byly nastudovány na jevišti Divadla Antonína Dvořáka, kterému Shakespeare na špičkách, lze-li to tak trochu nadneseně říct, sluší. Jejich řadu doplní (i když zároveň také lehce přetrhne, neboť jde po třech tragédiích o první komedii podle Shakespeara) v květnu roku 2016 *Sen noci svatojánské*.

Baletní komedie uznávaného evropského choreografa, „velkého vypravěče příběhů“ Youriho Vámoše na hudbu Felixe Mendelssohna-Bartholdyho měla světovou premiéru v roce 1995 v Basileji. Od té doby ji s velkým úspěchem uvedly baletní soubory v Německu (Würzburg, Düsseldorf), Maďarsku (Győr), Lotyšsku (Riga) nebo na Slovensku (Bratislava).

Ve *Snu noci svatojánské*, současné baletní komedii, na niž se můžete v Národním divadle moravskoslezském těšit v měsíci máji, „*kolem sebe víří lidé, vládcové duchů i skřeti*.“ Tak Shakespeareovu předlohu i svou choreografii charakterizuje Youri Vámos. „*Antické Řecko a svět duchů jsou Shakespeareovou šifrou, kterou každé dějinné období a každý druh umění interpretují nově*

a po svém. Stále se ale všechno točí kolem jedné jediné věci: lásky a jejích různorodých projevů.“ (pb)

Výtvarný návrh kostýmu pro jednoho z řemeslníků (hrajičho ve „svatební hře“ roli Thisby)

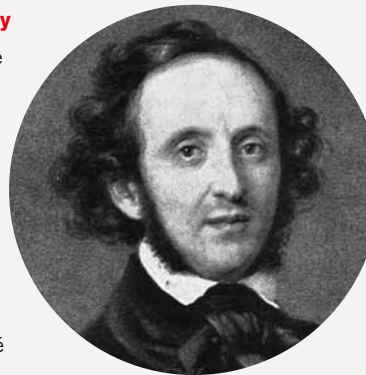
Foto archiv Anny Kontek

PŘEDSTAVUJEME

Felix Mendelssohn-Bartholdy

autor hudby ke květnové premiéře baletu *Sen noci svatojánské*

- významný německý romantický hudební skladatel
- celým jménem Jakob Ludwig Felix Mendelssohn Bartholdy
- narozen 3. 2. 1809 v Hamburku
- zemřel 4. 11. 1847 v Lipsku
- hudbu studoval soukromě u své matky, později v Paříži a Berlíně
- první symfonii složil ve 12 letech
- působil jako klavírista a dirigent
- hodně cestoval a jako hudebník byl velmi uznáván ve Velké Británii, ale i v Itálii nebo Francii
- od roku 1835 dirigent lipského Gewandhausorchester
- znovuobjevil pro 19. století hudbu J. S. Bacha, byl propagátorem Franze Schuberta
- založil Lipskou konzervatoř
- autor více než 120 děl (symfonie, koncerty, koncertní přehledy, scénická hudba, oratoria, opery, skladby komorní a klavírní)
- mezi nejznámější díla patří mj. *houslový koncert e moll*, *symfonie č. 3 a moll Skotská*, *symfonie č. 4 A dur Italská*, *předehra Sen noci svatojánské*, scénická hudba ke *Snu noci svatojánské* (neznámější a nejcitovanější část: *Svatební pochod*)

Youri Vámos

autor choreografie ke květnové premiéře baletu *Sen noci svatojánské*

- jeden z nejvýznamnějších současných evropských choreografů
- vlastním jménem Vámos György
- narozen 21. 11. 1946 v Budapešti
- tanec vystudoval na Státní baletní škole v rodném městě
- byl sólistou baletu Maďarské národní opery a Bavorské státní opery
- od roku 1972 žije a tvoří především v Německu
- choreograf a šéf baletu v Dortmundu, Bonnu, Basileji
- šéf baletu Deutsche Oper am Rhein Düsseldorf/Duisburg (1996–2008)
- od roku 2009 choreograf ve svobodném povolání
- čestný profesor Taneční akademie v Budapešti
- autor téměř čtyř desítek choreografií (mj. *Paganini*, *Sen noci svatojánské*, *Lucidor*, *Julien Sorel*, *Carmina burana*)
- podle jednosvazkových Dějin tance 20. století je nejlepším současným vypravěčem příběhů na tanečním jevišti (originální ztvárnění *Louskáčka*, *Spící krasavice*, *Labutího jezera*, *Popelky*, *Giselle*, *Coppélie* ad.)

(pb)

INZERCE

KUPTE SI NOVOU ROČENKU TANEČNÍCH AKTUALIT NEBO ROVNOU SADU TŘÍ JEN ZA 400,- Kč

PF 2016

VÍCE INFORMACÍ NA WWW.TANECNIAKTUALITY.CZ

tanecniaktuality.cz

klia studio

květinové

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114, 730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

**POZVÁNKA NA OTEVŘENOU LEKCI
ANEŽ NA NÁVŠTĚVĚ U CHAPLINA**

Hned na počátku roku 2016 se těšte na další představení podzimní novinky souboru baletu – inscenace *Chaplin*. Představení hrajeme v pátek 8. ledna a v pátek 15. ledna v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona. Přijďte si připomenout zajímavý životní osud slavného filmového tvůrce. **Tančit pro vás budou poprvé v roli Tuláka Brígida Pereira Neves, v roli Chaplina Sergio Méndez Romero a v roli Oony Michaela Vápeníková.**

Rádi bychom vám také v druhé polovině ledna nabídli mimořádnou možnost navštívit Chaplina. Samozřejmě toho „našeho“ na baletním sále. Buřinka, hůlka a knírek... nezbytné rekvizity postavy Tuláka, která Charlieho Chaplina proslavila po celém světě. Přijďte se naučit typickou chůzi Chaplina, ale také kousíček choreografie z naší inscenace pod vedením šéfky baletu Lenky Dřimalové a tanečníků souboru.

Pro termíny otevřených lekcí sledujte Facebook baletu. (pm)

Sergio Méndez Romero, v pozadí Brígida Pereira Neves
Foto Martin Popelář

**LOUSKÁČEK SE PŘEDSTAVIL
V NOVÉM OBSAZENÍ**

Letošní divadelní sezóna přinesla *Louskáčka*, baletní pohádkový titul na námět příběhu E. T. A. Hoffmanna (1776–1822), v novém obsazení!

Roli Malé Máši si poprvé vyzkoušela **Julie Světičová**, která studuje Janáčkovu konzervatoř a Gymnázium v Ostravě, a tančila již také v baletu *La Sylphide* malou holčičku ve Skotském tanci. Diváci se mohli těšit také na několik alternací hlavních rolí. V roli Máši a Louskáčka se divákům představili **Olga Borisová-Pračíková** a **Rei Masatomi**, **Chiara Lo Piparo** a **Sergio Méndez Romero** a konečně **Barbora Vašků Kaufmannová** a **Macbeth Konstantin Kaněra**. (mb)

Julie Světičová (Malá Máša)

Foto Martin Popelář

Olga Borisová-Pračíková (Máša), Rei Masatomi (Louskáček)
Foto Martin Popelář

Barbora Vašků Kaufmannová (Máša), Macbeth Konstantin Kaněra (Princ)
Foto Martin Popelář

Chiara Lo Piparo (Máša), Sergio Méndez Romero (Louskáček)
Foto Martin Popelář

BLAHOPŘÁNÍ

Z inscenace LABUTÍ JEZERO (SDO, 1977)
Foto Vladimír Dvořák

Fotografií z inscenace *Labutí jezero* (premiéra 24. června 1977) si připomínáme osobnost významného českého tanečníka, choreografa a baletního mistra spjatého s ostravským divadlem. Pan **Petr Zdeněk Koželuh** tančil na mnoha českých i zahraničních jevištích, v šedesátých letech byl tanečníkem slavného souboru Balet Praha, u jehož zrodu stáli Luboš Ogoun, Pavel Šmok a Vladimír Vašut, po tři roky byl členem divadla v Basileji a byl tanečníkem a baletním mistrem v Pražském komorním baletu. Ve Státním divadle v Ostravě byl v angažmá dvakrát – poprvé

jako sólista (1973–1981), podruhé jako šéf baletu a choreograf (1990–1992). Petr Zdeněk Koželuh obdržel v roce 1991 za vedení ostravského baletu Prémii Českého literárního fondu, získal také Cenu Thálie 2013 za celoživotní taneční mistrovství. V pondělí 8. února oslaví pan Koželuh krásné osmdesátiny, ke kterým mu srdečně gratulujeme! (les)

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Richard Heuberger (1850–1914)
– Victor Léon (1858–1940)
– Heinrich von Waldberg (1862–1929)
PLES V OPEŘE
Paříž, o jaké se nám ani nesnilo
Překlad a úprava: Vladislav Hamšík
Jevištní úprava: Tomáš Vůjtek
Janka Ryšánek Schmiedtová
Hudební nastudování: Karol Kevický
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
**Premiéry 17. a 19. prosince 2015
v Divadle Jiřího Myrona**

Andrew Lloyd Webber (1948)
– Tim Rice (1944)
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Legendární muzikál přichází do Ostravy
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
**Premiéry 17. a 19. března 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

Ondřej Smeykal (1975) – Jaroslav Dušek (1961)
L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Úzdravné operum
Hudba: Ondřej Smeykal
Libreto: Jaroslav Dušek a Ondřej Smeykal
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Marek Prášil
**Světová premiéra 20. dubna
a druhá premiéra 22. dubna 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

PLES V OPEŘE
Eva Zbrožková (Markéta), Martina Šnytová (Andělka), Denisa Židková (Hortensie)
Foto Martin Popelář

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (LEDEN – ÚNOR 2016)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

7. 1. (18.30), 28. 1. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klímsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

9. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 27. 1. (18.30),

5. 2. (18.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló

– Jiří Sedláček

MRAŽÍK

Režie: Ondřej David

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Jakub Židek / Marek Prášil

12. 1. (10.30), 24. 1. (10.30), 24. 1. (16.00),

2. 2. (10.30), 9. 2. (10.30)

Richard Heuberger – Victor Léon

– Heinrich von Waldberg

PLES V OPEŘE

Hudební nastudování: Karol Kevický

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

Dirigent: Karol Kevický / Adam Sedlický

13. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 29. 1. (18.30),

12. 2. (18.30), 18. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black

– Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

16. 1. (18.30), 17. 1. (16.00), 10. 2. (18.30),

27. 2. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

19. 1. (18.30)

Zdenek Merta – Jiří Žáček

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA

Režie: Petr Gazdík

Původní scénická a režijní koncepce Městské

divadlo Brno, Stanislav Moša

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

21. 1. (18.30), 31. 1. (15.00), 3. 2. (18.30),

19. 2. (18.30)

Pavel Helebrand

KYTICE

Režie: Pavel Helebrand

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

22. 1. (10.30), 22. 1. (18.30)

Jacques Offenbach

KRÁSNÁ HELENA

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

17. 2. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

konec roku a začátek toho nového se v našem souboru nesou ve znamení vysokého pracovního nasazení. Jarní měsíce jsou vždy vyhrazeny pomyslným vrcholům sezóny. Muzikál *Jesus Christ Superstar* se během více než čtyřiceti let od světové premiéry stal důkazem, že hudební divadlo je kromě zábavy také žánrem, který může přinášet hlubší výpovědi o nás samotných. Právě o to se v nové inscenaci bude snažit celý náš soubor, řada zajímavých hostů a také inscenační tým v čele s Jiřím Nekvasilem, ředitelem divadla. Ostravský *Ježíš*, věříme, bude především o nás, o místě, kde žijeme, a o tom, jak tento dávný příběh souzní s člověkem 21. století.

Budeme se na vás těšit.

Patrick Frídrichovský

Patrick Frídrichovský

Tip Patricka Frídrichovského na měsíc leden a únor:
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA – politicko-satirický muzikál s živelnou hravostí, plebejskou neuctivostí a humornou nadsázkou...

Reprízy 21. 1. (18.30), 31. 1. (15.00), 3. 2. (18.30), 19. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
Na fotografii v popředí Jaroslav Rusnák jako Náčelník – sup a uprostřed Marek Holý jako Primabrachos

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Richard Heuberger (1850–1914)

– Victor Léon (1858–1940)

– Heinrich von Waldberg (1862–1929)

PLES V OPEŘE

Paříž, o jaké se nám ani nesnilo

Překlad a úprava

Jevištvní úprava

Vladislav Hamšík

Tomáš Vůjtek,

Janka Ryšánek

Schmiedtová

Hudební nastudování

Režie

Karol Kevický

Janka Ryšánek

Schmiedtová

Karol Kevický

/ Adam Sedlický

Jana Hanušová

David Bazika

Markéta Sládečková

Tomáš Vůjtek

Osoby a obsazení:

Teofil Beránek

Jan Drahovzal

/ Libor Olma

Veronika Forejťová

/ Janka Hošťáková

Roman Harok

/ Jaroslav Rusnák

Tomáš Savka

/ Peter Svetlík

Martina Šnyťová

Petr Martínek

/ Josef Moravec

Eva Zbrožková

Lenka Pavlovič

/ Denisa Židková

Jan Fišar

/ Marcel Školout

Reprízy 13. 1. (18.30), 20. 1. (18.30),

29. 1. (18.30), 12. 2. (18.30), 18. 2. (18.30)

a 25. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Již počtvrté zavítala krátce před Vánocemi do Národního divadla moravskoslezského nejslavnější opereta Richarda Heubergera *Ples v opeře*. Není divu, že **tento titul patří téměř 120 let mezi největší skvosty světového operetního repertoáru** – vždyť jeho vtipná zápletky, vytvořená podle původní francouzské konverzační komedie *Tři růžová domina*, je společně s hudbu plnou půvabných melodií včetně té nejnámější „Chambre séparée“ zárukou kvalitní a dobré zábavy.

Aktuální ostravská inscenace je uváděna v úpravě režisérky Janky Ryšánek Schmiedtové, umělecké šéfky Divadla Petra Bezruče, a dramaturga Tomáše Vůjtky, kteří libreto obohatili o nový rámec ze začátku 20. století – paní Palmira Beránková z Moravské Ostravy v něm přichází ke svému terapeutovi, aby

Zdenka Mervová (Fedora), Libor Olma (Teofil Beránek)

Foto Martin Popelář

si nechala vyložit noční snový zážitek podle tehdy tolik módní Freudovy psychoanalýzy. Ve svém snu se totiž ocitla v městě lásky i hříchu – Paříži, kam společně s manželem Teofilem a několika příbuznými zamířili kvůli obchodním záležitostem. Během této návštěvy se její neteř Andělka se svou přítelkyní a někdejší spolužačkou Markétou rozhodnou prověřit věrnost svých manželů – šéfa úvěrového oddělení Živnostenské banky Emila a svěťáckého pařížského bonvivána Gastona. Tajným psaníčkem je proto pozvou na ples v Opeře, na který se ale samy také vydají. Pochopitelně tím způsobí značné komplikace všem příbuzným i sobě samým, avšak nakonec – jak je u operety dobrým zvykem – se vše zdárně a smírně vyřeší.

Diváci nejsou díky scéně Davida Baziky a kostýmům Markéty Sládečkové ochuzeni o žádné nezbytné pařížské atributy – zdobné měšťanské budovy, hříšné „šámbry“, elegantní šaty, ba ani o typické croissanty. Atmosféru romantic-

kého snění o městě nad Seinou dotvářejí jak Heubergerovy melodie v hudebním nastudování Karola Kevického, tak taneční čísla i vtipné pohybové vložky v choreografii Jany Hanušové.

Vedle známých tváří ostravských sólistů Evy Zbrožkové, Martiny Šnyťové, Romana Haroka nebo Petera Svetlíka mohou diváci vidět i řadu hostů, a to jak známých, tak nových – mezi nimi například Lenku Pavlovič jako komornou Hortensii nebo Petra Martínka z Moravského divadla Olomouc v roli svěťáckého Gastona. Tomáš Savka sice není v Ostravě žádným nováčkem, *Ples v opeře* je však pro něj zdejší operetní debutem.

Všichni účinkující společně vytváří pestrou společnost, která v městě láskyplného milování i hříšného flirtování prožívá nevšední sen paní Palmiry. A jak této ctihodné dámě psychoterapeut v podání Jana Fišara nebo Marcela Školouta zvláštní sen nakonec vyloží? Přijďte se sami přesvědčit na *Ples v opeře* do Divadla Jiřího Myrona! (bar)

Roman Harok (René), Denisa Židková (Hortensie)

Foto Martin Popelář

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Legendární muzikál přichází do Ostravy!

Nejslavnější rocková opera 20. století *Jesus Christ Superstar* se stala během více než 40 let od svého uvedení legendární klasikou. **Ačkoliv autorům Andrewu Lloyd Webberovi a Timu**

JESUS CHRIST SUPERSTAR v Divadle Spirála

Foto Antonín Malý

Riceovi bylo v době jejího vzniku na začátku 70. let jen málo přes dvacet, podařilo se jim vytvořit dílo doslova nesmrtelné. Mladí tvůrci věděli, že páteří každého muzikálu je kromě hudby také kvalitní příběh, a proto pro své dílo zvolili ten nejnámější a zároveň jeden z nejdramatičtějších: vyprávění o posledních dnech Ježíše Nazaretského. Lloyd Webber s Ricem chtěli zároveň napsat nový druh muzikálu, a tak se rozhodli pro formu rockové opery, v níž bude každé slovo zpíváno. Pozvolna začali vytvářet dílo o posledních sedmi dnech Ježíšova života od příchodu do Jeruzaléma až k jeho ukřižování, to vše vyprávěné z pohledu Jidáše Iškariotského a za doprovodu burácejícího rocku. K mytickému příběhu z evangelíí autoři přidali soudobý motiv situace slavné hvězdy na sklonku života. *Jesus Christ Superstar* zaznamenal hned po svém vzniku obrovský zájem a svým autorům přinesl celosvětové uznání.

Do Česka se ale populární dílo dostalo až v první polovině 90. let. Právě tehdy se u nás pozvolna rodilo komerční muzikálové divadlo – prvním soukromým divadelním projektem se stala inscenace slavných *Les Misérables* (*Bídníků*), uvedená v létě 1992 v pražském Divadle na Vinohradech. Během jejích příprav se ke společné práci sešli režisér Petr Novotný, anglický supervizor slovenského původu a zároveň light designér Jozef Celder a asistent režiséra Stanislav Aubrecht, kteří se posléze rozhodli založit soukromou společnost Musical, s. r. o., a uvést další

světový muzikál superlativů již ve vlastní produkci. Nejprve však museli vyřešit dva základní problémy: co uvádět a kde to uvádět. Praha sice měla a stále má značný počet nejrozumnějších divadelních scén, žádná z nich však nebyla pro muzikál vhodná a zároveň volná. Po krátkém hledání se producentům podařilo získat prostor bývalého panoramatického kruhového kina Laterna anima-

MICHAEL PROSTĚJOVSKÝ (1948)

Textař, libretista, rozhlasový novinář a producent. Od konce 60. let napsal stovky písňových textů pro přední české interprety. Od poloviny 70. let až do svého odchodu z Československa pracoval také jako producent Supraphonu, kde stál za vznikem mnoha gramofonových desek populárních zpěváků i skupin. Zájem o hudební divadlo ho přivedl ke studiu divadelní a filmové vědy na Karlově univerzitě. Od roku 1983 žil v Německu, kde se stal redaktorem české redakce rozhlasové stanice Deutschlandfunk a Deutsche Welle. Od roku 1990 žije střídavě v Praze a v Kolině nad Rýnem. Od stejného roku pravidelně vysílá na vlnách Českého rozhlasu pořad *Muzikál expres*. V roce 1994 měla premiéru česká verze muzikálu *Jesus Christ Superstar* s Prostějovského texty, od té doby se věnuje „přebáshování“ zahraničních libret trvale (*Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Evita*, *Kočky*, *Kolotoč*, *Vévodkyně z Chicaga*, *Sunset Boulevard*). Je také spolutvůrcem původních českých muzikálů *Rusalka – Muzikál*, *Popelka* a *Fantom Londýna*.

některého z raných titulů skladatele. A tak do Prahy zamířil *Jesus Christ Superstar*.

Na překlad anglického libreta vypsala společnost Musical, s. r. o., a interní konkurz, z něhož vítězně vyšel Michael Prostějovský, který následně mohl muzikál *Jesus Christ Superstar* převést do češtiny jako vůbec první dílo Andrewa Lloyd Webbera v historii. S odstupem více než 20 let dnes Prostějovský vzpomíná: „*S produkci muzikálu jsem měl tehdy uzavřenou smlouvu jako šéf PR a tiskový mluvčí. Díky mému dlou-*

Bára Basiková (Marie Magdalena), Kamil Střihavka (Ježíš), JESUS CHRIST SUPERSTAR v Divadle Spirála

Foto Antonín Malý

hodobému pobytu v Německu tehdy uplynulo přesně deset let od chvíle, kdy jsem napsal svůj poslední text k písničkám. Přesto jsem požádal, abych se mohl zúčastnit konkurzu na překlad tohoto muzikálu. Byli jsme tři kandidáti a zakázku jsem nakonec dostal já. Produkce také došla k přesvědčení, že bude ‚moje‘ dílo označovat jako ‚přebásnění‘, nikoliv překlad. A tak jsem se stal ‚přebásníkem‘ muzikálů nejslavnějších světových autorů.“

Na převedení libreta do češtiny byl stanoven doslova „šibeniční“ termín – od definitivního udělení licence do začátku korepetic totiž zbývaly pouhé dva měsíce. Prostějovský však muzikál dobře znal – setkal se s ním totiž již o mnoho let dříve a ihned se mu hluboce zapsal do jeho srdce: „*Hned počátkem 70. let jsem šťastnou náhodou získal studiové dvojalbum Jesus Christ Superstar a díky pracovním cestám do Německa jsem mohl vidět i jeho filmovou verzi. Zkrátka nádherna! Představa, že by se něco takového dalo inscenovat u nás, mi ale tehdy připadala jako z Pohádek tisíce a jedné noci. V 80. letech však přišla studená sprcha – v jistém německém maloměstě jsem viděl zájezdovou verzi té nejhorší kategorie. Dodnes nechápu, jak jim to tehdy v Londýně vůbec mohl někdo schválit. Ale bylo to asi tím, že Ježíš byl tehdy v útlumu a byl asi považován za muzikál, který doznívá. Takže: malá domů. Jeho ‚nesmrtelnost‘ vznikla až v 90. letech a novém miléniu. Shodou okolností dva roky po pražské premiéře totiž přišla obnovená londýnská verze, poté nové televizní filmové zpracování, revivalová inscenace na Broadwayi atd.“*

První část libreta Prostějovský přeložil za sedm týdnů, druhou dokonce za pouhých sedm dnů intenzivní tvůrčí práce. Jeho životním rekordem se pak stal „Song krále Heroda“ – ačkoliv obvykle jeden písňový text píše průměrně týden, tento měl hotový za pouhé dvě hodiny.

Režisér pražské inscenace *Jesus Christ Superstar* Petr Novotný se scénografem Mihaiem Tchernaeem využili atypického kruhového prostoru Spirály a vytvořili spektakl, který do té doby u nás neměl obdoby. Kruhové jeviště, obklopené hledištěm, tvořily vertikálně se pohybující segmenty ovládané hydraulikou, jejichž povrch pokrýval písek. Kostýmy byly – i díky nedostatku peněz – jednoduché a stylizované, zároveň však podtrhovaly charaktery jednotlivých postav.

Vzhledem k hudebnímu stylu díla obsadili producenti a inscenátoři do hlavních rolí i company převážně rockové zpěváky: Kamila Střihavku, Báru Basikovou, Viléma Čoka, Aleše Brychtu, Dana Bárta a další. *Jesus Christ Superstar* je totiž – jak již bylo řečeno – formálně rockovou operou a vyjadřovacím prostředkem je proto především zpěv, mluvené dialogy a tanec pouze

Kamil Střihavka (Ježíš), JESUS CHRIST SUPERSTAR v Divadle Spirála

Foto Antonín Malý

JESUS CHRIST SUPERSTAR V DATECH

- 1970** – vydání původního gramofonového alba
- 1971** – světová premiéra na Broadwayi
- 1972** – premiéra na londýnském West Endu
- 1973** – první filmová verze režiséra Normana Jewisona
- 1994** – česká premiéra v Divadle Spirála
- 2000** – televizní filmová verze režisérů Nicka Norrise a Galea Edwardse
- 2016** – ostravská premiéra v Národním divadle moravskoslezském

sekundují. Snad i právě proto rockoví zpěváci, často bez jakýchkoliv předchozích divadelních zkušeností, v inscenaci výtečně obstáli.

Slavnostní československá premiéra muzikálu *Jesus Christ Superstar* se v Divadle Spirála konala po několika zkušebních předpremiérách 22. července 1994. Během následných 1 288 repríz muzikál vidělo přes 850 000 diváků. Z Ježíše se tak stala legenda, která výrazně napomohla zvýšení povědomí českého národa o muzikálovém divadle a jeho moderních podobách.

Výjimečný je tento titul i pro Michaela Prostějovského, a to hned z několika důvodů: „*V prvé řadě byl ‚ten první‘. V řadě druhé jde o nejúspěšnější zahraniční muzikál u nás. Za těch téměř 22 let nezmizel z jeviště ani koncertních síní. Pražská inscenace se dočkala čtyřletého nepřetržitého uvádění a takřka 1.300 repríz. Následovala koncertní verze ve sportovních halách, symfonická verze na festivalu Smetanova Litomyšl, inscenace v Brně, pražský návrat do karlínského divadla, kde se Ježíš uvádí pátým rokem, a nyní dokonce míří do Ostravy. Samozřejmě nemohu opomenout*

ani tu skutečnost, že jsem se díky Ježíšovi měl možnost seznámit a snad tak trochu i spřátelit s autorem libreta Timem Ricem.“

Veleúspěšnou první pražskou inscenaci muzikálu *Jesus Christ Superstar* u nás posléze následovaly dvě další – na podzim 2005 nastudovalo legendární titul Městské divadlo Brno v režii svého ředitele Stanislava Moši a o pět let později – na podzim 2010 – také pražské Hudební divadlo Karlín pod vedením amerického režiséra Gabriela Barreho. V nepravidelných intervalech se navíc řada původních pražských představitelů setkávala na různých koncertních provedeníh tohoto díla po celé republice.

Připravovaná ostravská inscenace bude tedy čtvrtou „návštěvou“ Ježíše na českých jevištích a zároveň čtvrtým dílem Andrewa Lloyd Webbera v Národním divadle moravskoslezském. „*To se nepodařilo ještě ani jednomu pražskému divadlu! Doufám, že ostravský Ježíš navíc naváže na předešlé Lloyd Webberovy tituly, které tu byly tak úspěšné. A věřím, že pokud mu to kalendář dovolí, přijede se podívat i Tim Rice, který zde již viděl Josefa a byl nadšen. Navíc se těším na spolupráci s režisérem Jiřím Nekvasilem. Je krásné, jak se nakonec propojují světy opery a skutečně kvalitního muzikálu,*“ hovoří o připravované ostravské inscenaci Michael Prostějovský. Zcela nové ostravské nastudování chce také završit náročnou cestu souboru opereta/muzikál za moderním hudebním divadlem. Jak doplňuje Prostějovský: „*Tato inscenace bude zároveň svým způsobem výjimečná. Všechna dosavadní uvedení – s výjimkou Brna – totiž vycházela z ozvěn původní verze v Praze, především pokud jde o interprety. Ostravský Ježíš už ale bude patřit zcela nové generaci herců a zpěváků. A na to se moc těším.*“ A těšit se můžete i vy – *Jesus Christ Superstar* zamíří na jeviště Divadla Jiřího Myrona již v polovině března! (bar)

S režisérem Jiřím Nekvasilem se setkávají především operní nebo činoherní diváci. Nyní však společně s naším souborem připravuje inscenaci slavného muzikálu *Jesus Christ Superstar*. To je samozřejmě dobrá příležitost na pár otázek o tom, co jej do světa muzikálů vlastně přivedlo.

Co ve vás vyvolalo první setkání s *Jesus Christ Superstar*?

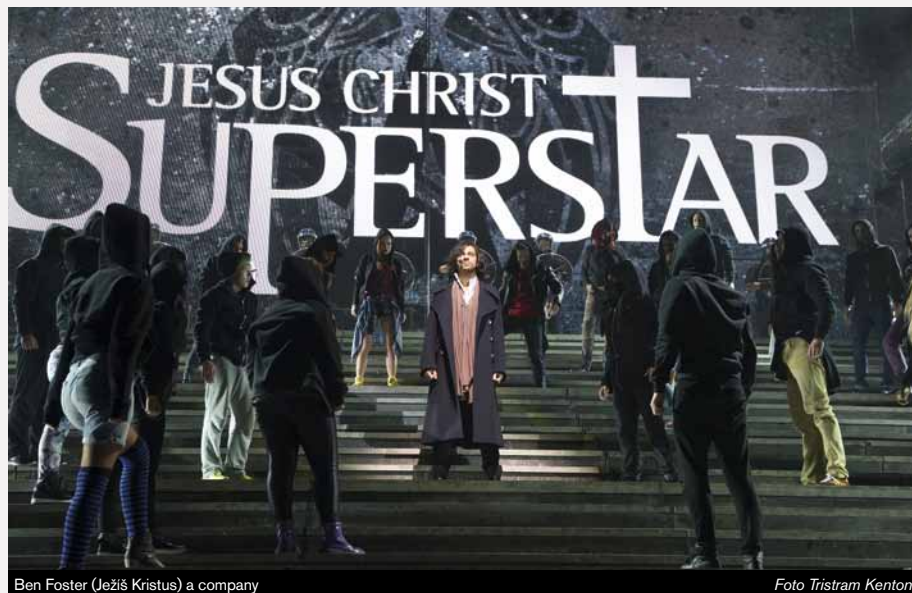
Vím docela přesně, kdy se tak stalo. Psal se rok 1977 a můj otec mi tehdy ze zájezdu ze Španělska, kde byl s ostravskou operou, přivezl dvojalbum. Byl to filmový soundtrack, který vyšel v roce 1973. Pak jsem s tou nahrávkou strávil léta dospívání, obal se téměř rozpadl, jak jsem ty desky neustále vytahoval a pořád do kola si je pouštěl na gramofonu. Samozřejmě jsem si při poslechu představoval, jak bych to třeba někdy mohl inscenovat v Ostravě. To, že se v našem divadle bude hrát právě *Ježíš*, беру jako čtyřicet let dlouhý, ale přeci jen nakonec splněný sen.

Myslím, že naše generace vnímaly toto setkání podobně. Asi každý slyšel hudbu tehdy zcela revoluční rockové opery dávno před tím, než ji mohl spatřit na vlastní oči, a měl sny.

Samozřejmě. Myslím, že v těch sedmdesátých, osmdesátých letech byl *Ježíš* takovým nenápadným symbolem opozice, jakési tiché společenské diverze. Závan něčeho, co k nám tehdy nesmělo. Na tom obalu dvojalba byly fotky z toho slavného filmu. U nás se ale tenkrát nesměl promítat. Přesto mne okouzilo to propojení biblického příběhu a současnosti. Fascinovala mne postava Jidáše, jak utíká před tanky v izraelské poušti. Ta provokativní představa, jak ji pojali tvůrci, byla jiná, než co jsme tenkrát znali. Tehdy nebyla taková záplava informací na internetu, YouTube a jiných vymoženostech současnosti. Dnes díky těmto prostředkům víme všechno hned, ke všemu se dostáváme až příliš lehce. Ten potrhaný obal ale tenkrát byla jediná věc, která nám společně s hudbou tohle dílo zprostředkovala. Ale jsme netušíli, jak přesně takové dílo vypadá, jestli třeba neobsahuje mluvené dialogy a tak. Byl v tom ale zároveň velký prostor pro představivost. Člověk měl hned chuť ten film vidět, ale to se povedlo až o třináct let později.

To bylo až po revoluci. Měl jste ale

Ježíš je mimořádné dílo a také splněný sen

Ben Foster (Ježíš Kristus) a company

Foto Tristram Kenton

Muzikál *Jesus Christ Superstar* bude mít ostravskou premiéru 17. března 2016 v přebásnění Michaela Prostějovského. Režisér Jiří Nekvasil si do inscenačního týmu přizval scénografa Davida Baziku, kostýmní výtvarnici Martu Roszkopfovou, choreografku Ivanu Hannichovou, autorem hudebního nastudování je Jakub Židek.

možnost kromě zmíněného soundtracku poznat také nějaké jiné podoby tohoto díla?

Ještě před pádem železné opony, někdy koncem osmdesátých let, jsem viděl maďarskou inscenaci, která hostovala na scéně tehdejšího Paláce kultury. To bylo poprvé, co jsem viděl *Ježíše* ve scénickém provedení. V roce 1994 jsem brzy po české premiéře navštívil jednu z prvních repríz ve Spirále na pražském Výstavišti. Trochu mě tenkrát mrzelo, že ten sen si plnil někdo jiný. Chtěl jsem být u toho, ale možná, že ten čas, který mezitím uplynul, je k něčemu dobrý. Díky videu jsem měl možnost vidět i další inscenace. Jednak studiovou inscenaci z roku 2000 a pak nejnovější podobu velké produkce určené pro stadiony, která od roku 2012 cestuje po Velké Británii. Nikdy jsem ale *Jesus Christ Superstar* neviděl v zahraničí na nějaké velké scéně.

O vás je známo, že jste především operní režisér, věnujete se rovněž činohře, ale světu zábavního divadla, tedy muzikálu nebo operety, jste se dosud vyhýbal. Co vás na té dosud neprozkoumané oblasti láká?

Těžká otázka. Hudební divadlo má jednu velkou sílu a zároveň úskalí. Dokáže přivést do divadla velkou spoustu lidí, ale zároveň by mělo fungovat na nějaké kvalitní myšlence i provedení. Takhle kdysi vznikl muzikál. Říká se, že muzikál nejdřív úspěšně vykradl operetu, aby posléze začal drancovat operní prvky proto, aby dělal – v tom pozitiv-

ním smyslu – lidové divadlo. A dělá to dodnes. Je neoddiskutovatelné, že je to o té kvalitě divadelního zážitku. Měl jsem třeba nedávno možnost vidět v Londýně pár muzikálů. Muzikál jako třeba *Miss Saigon*, to je profesionálně udělaná inscenace pro většinového diváka. Muzikály *Matilda* nebo *Billy Elliot* mají schopnost toho, čemu se říká rodinné představení. Fascinující je ta síla, s jakou muzikáloví tvůrci hlavně v zahraničí umí dotáhnout téma v tom divadelním principu. Oba zmíněné muzikály přeci původně existovaly ve filmové podobě, ale přesto divadelní inscenátoři našli princip, jak tomu propůjčit vysokou dávku divadelnosti.

Když se bavíme o muzikálu, tak jeho největší síla je, že dokáže přitáhnout lidi k divadlu jako k novému médiu. Myslím si totiž, že žijeme v době, která je paradoxně divadlu velmi nakloněná. Lidé už nehledají jinotaje, jako tomu bylo třeba za minulého režimu. Naopak, chtějí prožít (a to je důležité) nějakou společnou emoci. A to vnímají samozřejmě víc, s vyšší kvalitou prožitku, než nějaké hromadné sdílené věci na sociálních sítích. Divadlo je komunita. A muzikál, je to dáno tím žánrem, je přístupnější více lidem. To není chyba muzikálu, ale jeho podstata. Na škole nám říkali, že když se staví inscenace, je to podobné, jako když se staví několikapatrový dům. Začínáte v přízemí, kde je podstata příběhu. Tam by měl dojít každý. Pak už jsou ty vrstvy ve vyšších patrech, jež jsou určené pro náročnější, vnímavější. Ale chybou je, když se zjistí, že takové dílo má jenom ta vyšší patra a ještě mu chybí střecha. Takže těch více vrstev vždycky potřebuje pevný základ. A k tomu je ta společná velká energie. Ty nejlepší muzikály mají v sobě sílu v tom propojení činoherní i hudební stránky. Pak to myslím funguje na všechny diváky bez rozdílu.

Jak vás inspiruje Andrew Lloyd Webber a svět muzikálového divadla?

Poslouchám spíš hudbu mimo podobné spektrum. Ale dřív jsem poslouchal různé styly a mezi nimi byl samozřejmě i rock. Tak jsem se vlastně s Lloyd Webberovou hudbou seznámil. Ten drajv mne na *Jesusovi* láká pořád. V kontextu jiných jeho děl mně přijde *Ježíš* mimořádně invenční. Díky naší inscenaci *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* jsem poznal i to, co dělali jen pár let předtím, než *Jesus Christ Superstar* vznikl. A připadá mi, že už tenkrát se jejich hudební jazyk tím ježíšovským směrem ubíral. Že právě na *Josefovi* si brousili témata a principy. Je v tom znát hodně energie, má to nápad.

Ježíš je vskutku mimořádné dílo. Líbí se mi, jak v něm Andrew Lloyd Webber pracuje třeba s hudebními motivy a postavami. Téměř operním způsobem, používá příznačné motivy, vytváří dramatický princip jednání. A těch hudebních nápadů, těch je tam opravdu hodně. Možná to bylo pod vlivem té energie mládí. Celý ten příběh prostě vypráví hudba. Nejsou tam žádné mluvené dialogy, jen silná hudební čísla, která působí téměř jako biblická zastavení na křížové cestě.

Spojení Bible a hudebního divadla je docela výjimečný případ. V muzikálech bychom podobný případ našli jen ojediněle, v operetě vůbec a ani operní tvorba, zvlášť ta pozdní,

taková témata nevyhledávala. Proč se to povedlo právě v případě tandemu Andrew Lloyd Webber a Tim Rice?

Zdá se mi, že nejdůležitějším je způsob převyprávění základního poselství příběhů Josefa i Ježíše. Je v nich hodně symboliky. V případě Josefa to byla myšlenka, že „nikdy není tak špatně, aby nezůstala alespoň naděje“ – a cesty, kterými jsme někdy v životě vedeni, mají vyšší smysl, i když to tak někdy na první pohled nevypadá. Autoři navíc v případě Josefa zvolili princip jakési „dětské morality“. Měli výhodu, že muzikál psali v prostředí, kde je tradičně silná náboženská výuka. A takové příběhy patří k základnímu vzdělání, jsou to hry, kde se vážné věci dokážou vyprávět tím nejjednodušším, ale poutavým způsobem pro nejširší publikum. A to je i případ *Ježíše*. Pašijové příběhy jsou součástí naší divadelní kultury, vznikly z chrámových her, které demonstrovaly věci tak, aby byly srozumitelné a sdělné. To jsou přeci kořeny evropského divadla našeho letopočtu. V momentě, kdy se děj dostal mimo rámec biblického příběhu, zrodil se vztah autora a diváka v tom našem současném pojetí.

Vnímat pašijový příběh *Jesus Christ Superstar* v našem kulturním povědomí, to je něco velmi přirozeného a logického. Má to hluboké kořeny. Rocková hudba má ale jeden důležitý prvek navíc, je schopná sdělovat jednoduchou emoci. I když

opera vznikla před čtyřiceti lety, už dávno není ukotvena v tom známém „Make Love Not War“ šedesátých let. Je živá dodnes a prochází proměnami, ostatně jako celá společnost. Je tady ale šance říct, čím může tento příběh zaznít v naší nasycené době, která ale ztrácí svůj duchovní rozměr. Ptáme se, jestli má cenu jít až ke kořenům evangelijního poselství. A rocková hudba má tak jednu obrovskou výhodu, že může tyto přepjaté, ale vlastně docela základní emoce vysvětlit. Neumím si představit, že se charakter postavy, jakou je Ježíš, dá zahrát takovým tím běžným způsobem. Ten celý příběh se ale dá velmi dobře demonstrovat. Hudba to skvěle umožňuje. Víc než třeba činohra. Představte si ústřední árii Ježíše – Gethsemany. Kdyby se někdo v činohře takový monolog snažil vykřičet tak, jak to umožňuje ona árie, asi by tomu málokdo věřil, bylo by to nepatřičné, možná i trapné. V tom rockovém projevu ta emoce v tom sporu s Bohem podle mne funguje. A právě to je, domnívám se, to nejsilnější, co lidé v případě *Jesus Christ Superstar* vnímají a skrze takto ztvárněný příběh pak mohou přemýšlet, jak se jich ten dávný příběh týká tady a teď. A to chceme hrát i my. (pf)

Fotografie z inscenace *Jesus Christ Superstar Arena Tour* laskavě poskytla Really Useful Group. Fotograf Tristram Kenton.

Ben Foster (Ježíš Kristus) a Mel C (Máří Magdaléna)

Foto Tristram Kenton

platforma (pro současné umění)

Ostrava

PLATO

Vladimír Skrepl Broučci

21 01 — 03 04 2016

kurátor: Marek Pokorný
vernisáž: 20 1 2016

Galerie města Ostravy
Multifunkční aula Gong
Dolní Vítkovice, Ruská 2993
706 02, Ostrava – Vítkovice
Po–Ne, 10–18 h, vstup volný

SHAKESPEARE OSTRAVA 2016

Větší část 97. sezóny Národního divadla moravskoslezského spadá do roku 2016. A právě v tomto roce si připomínáme 400 let od úmrtí slavného dramatika Williama Shakespeara (1564–1616). Národní divadlo moravskoslezské iniciovalo spolu s festivalem Letní shakespeareovské slavnosti v Ostravě

Osvald Albín (Puk, aneb Robin Přítelíček) v inscenaci SEN SVATOJÁNSKÉ NOCI v režii Jana Kačera (premiéra 19. 12. 1976) Foto František Krasl

a Kulturním centrem Cooltour projekt s názvem *Shakespeare Ostrava 2016*. Tento projekt bude zahrnovat mnoho Shakespeareových titulů, včetně doprovodných programů, do kterých se zapojí významné ostravské kulturní instituce. Projektu se tak zúčastní nejen všechna ostravská profesionální divadla, ale také Janáčkova filharmonie Ostrava, Janáčkův máj, Svatováclavský hudební festival, 3. bienále festivalu NODO, Letní shakespeareovské slavnosti 2016, Ostravské muzeum, Knihovna města Ostravy, Filozofická fakulta Ostravské univerzity a další instituce města Ostravy.

V našem divadle se hry Williama Shakespeara vždy hojně uváděly a těšily se diváckému zájmu. Do dnešního dne uvedlo naše divadlo 61 činoherních inscenací her tohoto autora. Shakespeareova dramata jsou natolik inspirativní, že překračují rovinu činoherního žánru a stala se námětem i pro operní a baletní realizace titulů, jak se v Národním divadle moravskoslezském přesvědčíme již tuto i nadcházející sezónou.

Od dvacátých let dvacátého století uvedly soubory našeho divadla všechny Shakespeareovy komedie kromě *Dvou šlechticů z Verony*.

Činoherní soubor nejčastěji inscenoval komedie *Sen noci svatojánské* a *Večer tříkrálový*, a to celkem sedmkrát.

Sen noci svatojánské – v době vzniku zřejmě uváděný několik dnů po tragédii *Romeo a Julie*, kterou paroduje – je jakousi humornou a sebekritickou reakcí autora na dosavadní dílo. Hra je tak jedinečná, až se může zdát, že nemá žádný pramen, třebaže stmeluje bohatou látku z folkloru a legend. V našem divadle ji činoherní soubor uvedl v letech 1920, 1928, 1940, 1957, 1976, 1994 a naposledy v roce 2013. V roce 1969 byla uvedena opera Benjamin Brittena a v roce 1988 baletní inscenace skladatele

Václava Trojana. Soubor baletu Národního divadla moravskoslezského představí *Sen noci svatojánské* s hudbou Felixe Mendelssohna-Bartholdyho již v této sezóně – premiéra se uskuteční 5. května 2016.

V roce 1976 soubor činohry uvedl tuto hru pod názvem *Sen svatojánské noci*. Režie se tehdy ujal Jan Kačer, který musel v polovině 70. let odejít z Prahy. V tehdejší Státním divadle v Ostravě pak působil v letech 1976–1986 jako režisér. Do role Puka tehdy obsadil šedesátiletého herce Osvalda Albína. Kačerova inscenace byla velmi úspěšná a dosáhla pětaticeti repríz.

**„Líbezný Shakespeare, jenž nás tak okouzli
Lícením něhy i vášně byl pouhý Will“**

(Thomas Heywood)

Monika Hálová (Miranda), Bedřich Kolliner (Prospero, skutečný milánský vévoda) v inscenaci BOUŘE v režii Jana Kačera (premiéra 30. 1. 1981) Foto Josef Hradil

V této éře režíroval Jan Kačer vedle *Snu svatojánské noci* i Shakespearovu pohádkovou romanci *Bouře* (1981). V našem divadle to byla jediná činoherní realizace této neznámější divadelní romance, jež byla napsána v roce 1611. *Bouře* je poslední samostatně napsanou Shakespearovou hrou a v jejím závěrečném monologu, kdy se Prospero loučí se svými kouzly, loučí se i autor se svou kariérou divadelníka a vrací se zpět do rodného Stratfordu nad Avonou, kde pět let po napsání hry umírá. Do role Prospera režisér obsadil Bedřicha Kollinera a pohostinsky si ji zahrál i Jiří Adamíra. V roli Ariela se při posledních dvou reprízách představil Vlastimil Harapes. Premiéra inscenace se konala na Komorní scéně v tehdejší budově Divadla loutek na Masarykově náměstí.

Soubor opery uvedl *Bouři* skladatele Zdeňka Fibicha dvakrát, v roce 1928 a 1947.

Na další uvedení této opery se mohou diváci těšit v následující divadelní sezóně.

Oblíbenou Shakespearovu komedii *Veselé paničky windsorské*, která vznikla na objednávku královny Alžběty, uvedla naše činohra třikrát. První uvedení bylo v roce 1936, kdy se režie ujal tehdejší šéf činohry Jan Škoda. Postavu Fastaffa svěřil herci a pozdějšímu řediteli divadla Jiřímu Myronovi. Podruhé se komedie hrála v roce 1959 v režii Miroslava Zědy, který do role Falstaffa obsadil Osvalda Albína. V malé roliče Chvostíka, sluhy doktora Cajuse, se představil malý Karel Šíp ml. Poslední činoherní nastudování této komedie spadá do roku 1972 (režie Bedřich Jansa, roli Falstaffa ztvárnil Karel Vochoč). Komedii nastudoval v roce 1964 i baletní soubor s hudbou Viktora Alexandroviče Oranského. Opera našeho divadla ji uvedla třikrát, autorem hudby byl Otto Nicolai. Dalším zpracováním tohoto Shakespearova námětu je opera Giuseppe Verdiho *Falstaff*. Ta byla na naší scéně rovněž uvedena třikrát, a sice v letech 1933, 1955 a naposledy v roce 2006.

Nová inscenace Shakespeareových *Veselých paniček windsorských* nás čeká již v této sezóně v nastudování souboru činohry; premiéra se bude konat 16. června 2016.

Komedii *Zkrocení zlé ženy* činoherní soubor představil čtyřikrát. V roce 1959 vznikla ostravská inscenace operní podoby této hry od ruského skladatele Vissariona Jakovleviče Šebalina. Další, tentokrát muzikálové zpracování komedie s hudbou Colea Portera nastudoval tehdejší soubor operety, který uvedl *Kiss me, Kate* dvakrát – v letech 1974 a 1994.

Soubor operety/muzikálu Národního divadla moravskoslezského tento muzikál znovu představí v následující sezóně.

William Shakespeare napsal celkem jedenáct tragédií, ze kterých se zde nikdy nehrály: *Coriolanus*, *Timon Athénský*, *Titus Andronicus* a *Trilus a Kressida*. Naopak nejčastěji se zde hrál *Romeo a Julie*, *Macbeth* a *Hamlet*.

Bližší informace o inscenacích Shakespeareových děl uvedených v našem divadle můžete najít v našem webovém archivu!

Karel Vochoč (Rytíř Jan Fastaff) v inscenaci VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ v režii Bedřicha Jansy (premiéra 24. 6. 1972) Foto František Krasl

Příběh dánského prince Hamleta byl na naší scéně uveden pětikrát a vždy se jednalo o činoherní inscenaci. Poprvé v roce 1930 v režii Miloše Nového, který byl v letech 1926–1930 i ředitelem divadla a zahrál si v této inscenaci roli Hamleta. Podruhé se *Hamlet* hrál v obnovené premiéře v roce 1931 v režii Jaroslava Skály, kdy hlavní roli ztvárnil Eduard Kohout. V roli Claudia, krále dánského, se v obou uvedeních představil Jiří Myron. Další nastudování této hry v našem divadle byla realizována v letech 1960, 1988 a 2003.

Opera Národního divadla moravskoslezského představí *Hamleta* skladatele Ambroise Thomase

3. března 2016 v Divadle Antonína Dvořáka.

Z pohádkových romancí byla v NDM mimo *Bouři* (1981) dvakrát uvedena *Zimní pohádka* (1922, 1952); z historických her byly nastudovány dvě: *Richard III.* (1962) a *Richard II.* (1984).

Co byste řekli, že se skrývá pod odborným označením stavěč scénických dekorací? To vám ozřejmí jeden z představitelů dotyčné profese **Vítězslav Schmid**, který už osm let působí v Divadle Jiřího Myrona.

Víto, jak bys ty sám charakterizoval svou profesi?

Jako nepostradatelnou součást jevištního provozu, a tedy velmi důležitou. My první do divadla přicházíme a poslední odcházíme. Nejprve obsluhujeme dopolední zkoušku, odpoledne se kulisy zbourají a začnou se stavět kulisy na večerní představení a po něm se zase zbourají. Mezitím ještě často jezdíme do skladu, kde naložíme kulisy na novou inscenaci nebo vyložíme kulisy té předešlé.

Jde samozřejmě o čistě manuální činnost, která zahrnuje montování, skládání a přemísťování kulis či dekorací. Neobejdeme se tedy bez šroubečků, maticek, kleští, kládívků, šroubováku a vrtačky. Hlavní motto naší práce by mohlo znít: Bez značky to nejde! Značky totiž určují, kde co má stát; slouží nám k tomu, abychom přesně ustavili jak kulisy, tak dekorace. Jsou popsány iniciálami názvů jednotlivých inscenací a číslem. Ve tmě fosforeskují, nelze se proto vymlouvat, žes je neviděl, jenže i tak se ti může stát, že nevíš, která je ta správná, protože vedle ní se vyskytuje dalších čtyřicet a není výjimkou, že za celou sezónu se jich na jevišti nakupí kolem stovky.

V akci s kolegy

Foto Martin Popelář

Příjemným ozvláštňením tohoto povolání je, že se můžeme pohybovat i ve venkovních prostorách (na náměstích stavíme pódia a sezení pro lidi) a že vyjždíme i do zahraničí.

Prosím tě, jaký je rozdíl mezi kulisou a dekorací?

Oba tyto pojmy se víceméně zaměřují a jak jsem zjistil, vysvětlujeme si je každý jinak. Mám za to, že dekorace je spíše drobnějšího charakteru, například hadr, baldachýn, svázané proutí, věnec, nábytek, to, co dekoruje, kdežto kulisa je věc objemnější, která se zavěšuje (v naší hantýrce jí říkáme věšačka), montuje, opírá se o něco a stojí, například stěna, část stolanu nebo sloupu.

Jak jsem vypořádal, výměna kulis se už jen v nejnútnejších případech děje při zavřeně oponě.

Při výměně kulis zpravidla sjede revuálka¹, která nás jako by zastíní, a zatímco se ve předu odehrává nějaká scéna, my máme potřebný čas k tomu, abychom vzadu vyměnili třeba nábytek. Na rovinu si přiznejme, že v jednadvacátém století předměty samy nelevitují. Nemůže se z ničehožnic objevit levitující pohovka, někdo ji musí donést. Najednou se na jevišti objeví, aniž bychom byli spatřeni. A to je naše umění: být vlastně téměř neviditelní.

Ale jsou i tak zvané přiznané přestavby, kdy nás diváci vidí vcházet na jeviště a odcházet. Někdy máme na sobě i kostým a děláme stafáž. V tu chvíli taky hrajeme, ačkoli jinak než herci.

Čemu tě tato práce nejvíc naučila?

V jiných zaměstnáních jsou odloučená pracoviště, kde každý sám dělá na své věci. Ale tady máme všichni hromadnou odpovědnost. Musíme si vzájemně důvěřovat a stoprocentně táhnout za jeden provaz. Radši ať něco zkontroluje pět lidí než jen jeden. Nikdo z nás nemůže být samostatná jednotka. Jeden musí neustále hlásit, co dělá druhý.

Je to souhra. Kdybychom jednali každý sám za sebe, tak se nedomluvíme a nemělo by to pak žádný efekt.

A je něco, co tě na ní štve?

Štve mě, že kolikrát jsme horké hlavy. Někdy je skutečně problém se domluvit, protože každý má jiné myšlení a jiný pohled, takže se naráz sejde třeba osm různých názorů, a i když mluvíme stejným jazykem, je to, jako kdybychom mluvili každý jiným. A díky tomuto drobnému hádání, přemýšlení a tápání ztrácíme občas cenný čas.

Zaměstnání tohoto typu vyžaduje delší pracovní dobu, a tak mým ženatým kolegům bývá často vytýkáno, že jsou víc v práci než doma. Jejich nepřítomnost pochopitelně nejvíc odnášejí děti. Kdo by nechtěl mít děti denně před očima. Poslední dobou končíme čím dál později, děláme do noci a já doufám, že i ti, co nás mají na zodpovědnost, berou v úvahu, že nejsme stroje. Naštěstí je tento časový dluh vyrovnáván divadelními prázdninami, což jsou dva měsíce volna.

Ovšem ani tebe neuchráním od nejobehranější a zároveň nejzávadnější otázky: Máš nějakou veselou historku z představení?

Ono je to tak: To, co je pro nás v danou chvíli srandovně, nemusí být tolik srandovně z pohledu druhých. K nejčastější srandě dochází při přestavbě na točně². Točna se točí velkou rychlostí, za jízdy se na ni naskakuje a vyskakuje pomalu jako ve vlaku a člověk si musí dávat pozor, kde nastoupí a kde vystoupí, protože se ti hravě může stát, že se ocitneš někde, kde nemáš být. Párkrát se stává, že se zavčas nepustíš židle a najednou s ní stojíš až u diváků. Nebo se přihodí, že ti ujede kus nábytku do míst na scéně, kam nepatří, a účinkující jsou tak nuceni po jistou dobu improvizovat.

Ale povím ti zábavnou historku, kterou mi vyprávěl můj kolega. Měl přinést na scénu zase nějaký nábytek, jenže měl na sobě kalhoty, které už dosluhovaly. A jak se tak ohýbal a točil se svým pozadím směrem k divákům, tak mu nechtěně praskly švy u kalhot. Scéna byla sice hodně tmavá, jenže on si shodou okolností vzal bílé slipy, které vyrazily úplně ven, takže ohromil minimálně tak dvě tři řady diváků.

Co ti tvé povolání nejvíc přineslo?

Já jsem si díky této práci zvýšil svou životní úroveň v tom smyslu, že jsem se dostal do kulturní společnosti. To je pro mě ten nejzákladnější zvrát. U nás v Petřvaldu mě všichni pokládají za kulturního referenta, který jim doporučí představení, zařídí lístky a podobně. Navíc nemůžu nepřiznat, že jsem rád na prknech, která znamenají svět. A kdyby tu nebylo tolik krásných ženských, tak nevím, kdo by tu práci dělal.

(on)

- 1 revuálka – slovo původem z francouzštiny; nižší rozhrnovací opona členící hloubku jeviště
- 2 točna – kruhová otáčivá podlaha jeviště, umožňující rychlou proměnu místa děje o přestávkách nebo i před zraky diváků

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ & EXTRA

NDM EXTRA (LEDEN – ÚNOR 2016)

19. ledna 2016

**v 19 hodin v Klubu Atlantik
DENÍK MÉHO OTCE**

Předpremiérová beseda s inscenačním týmem u příležitosti české premiéry díla slovenského autora Pavla Vilikovského. Pořádá Národní divadlo moravskoslezské ve spolupráci s Klubem Atlantik.

25. ledna 2016

**v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
FENOMÉN SHAKESPEARE**

Přednáška profesora Martina Hilského o jedné z nejvýznamnějších osobností světového dramatu. Akce zahajuje celoměstský festival Shakespeare Ostrava 2016.

9. února 2016

**v 17 hodin v Minikině
NORSKÝ FILM S KAROLÍNOU STEHLÍKOVOU**

Jaká je současná norská kinematografie? Co stojí za to neminout z norského filmu? Přednáška nordistky a teatroložky Karolíny Stehlíkové. Akce se koná u příležitosti uvedení současného norského dramatu *Lesík* v Divadle Antonína Dvořáka.

18. února 2016

**v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
PŘÍCHOD GANGSTERŮ A JINÉ PŘÍBĚHY**

O současně slovenské literatuře debatují Libor Magdoň a Miro Dacho. Akce se koná u příležitosti české premiéry dramatisace díla slovenského autora Pavla Vilikovského *Deník mého otce*.

22. února 2016

**17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
HAMLET**

Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Ambrose Thomase *Hamlet*.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světo je tvůj život – Šíva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

19. 11. – 12. 1. 2016

Václav Vašků – PRÁZDNINY V ČERNOBYLU / ABCHÁZIE – ZRANĚNÝ RÁJ

Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě. Výstavní projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostrava.

13. 1. – 29. 2. 2016

HANA CONNOR

Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě. Výstavní projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostrava.

**GALERIE SOUČASNÉ MALBY
– DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA**

2. 11. – 8. 1. 2016

Jiří Sumec: REDESIGN

Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

11. 1. – 4. 3. 2016

Martin Froulík

Vernisáž se uskuteční v pondělí 11. ledna od 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí divadelní přátelé,

vítáme Vás v roce 2016, v roce, který bude plný Shakespeara! Otevíráme pro Vás celoměstský projekt, který propojí řadu významných kulturních institucí města Ostravy. Nejen všechna ostravská profesionální divadla, ale také kulturní instituce a festivaly města si připomenou 400 let od úmrtí Williama Shakespeara (1564–1616). Celý projekt započne velkou přednáškou profesora pana Martina Hilského, která se bude konat 25. ledna 2016 v Divadle Antonína Dvořáka.

I Ateliér pro děti a mládež při NDM se do víru ostravských shakespeareovských oslav s velkou radostí a vervou zapojí! Pro pedagogy připravujeme speciální vzdělávací seminář „Shakespeare forever“, s mladými nadšenci z našeho Divadelního ateliéru připravujeme autorskou inscenaci a happening v ostravských ulicích, obě bude hrdiny Shakespeareových dramát nahlížet svérázným pohledem současných náctiletých.

Zároveň Vás zveme na poznávání slovenské literatury. U příležitosti nově vzniklé dramatisace románu významného slovenského spisovatele Pavla Vilikovského se bude konat řada literárních i divadelních setkání!

Přejeme Vám nezapomenutelné zážitky s NDM!

Martina Klézlová (mimořádné projekty NDM)

Tereza Štrmisková, Radana Ůtipková a Jana

Cindlerová (divadelní lektorky NDM)

Noc divadel aneb putování od divadla k divadlu již podruhé!

Foto David Szeliga

25. 1. 2016

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
FENOMÉN SHAKESPEARE

V roce 2016 si celý svět připomene 400 let od úmrtí anglického dramatika Williama Shakespeara. Kulturní instituce města Ostravy propojí své tvůrčí síly v celoročním festivalu **Shakespeare Ostrava 2016**. V rámci projektu budete moci během roku 2016 zhlédnout inscenace, výstavy, přednášky, koncerty, filmy, scénická čtení či melodramata, která se poji s osobností Williama Shakespeara. Jedná se o výjimečnou událost, jež propojí řadu významných kulturních institucí města Ostravy a kterou se naše město připojí k celému uměleckému světu.

První akcí, jež zahájí festival SHAKESPEARE OSTRAVA 2016, bude přednáška profesora Martina Hilského věnovaná životu a dílu Williama Shakespeara.

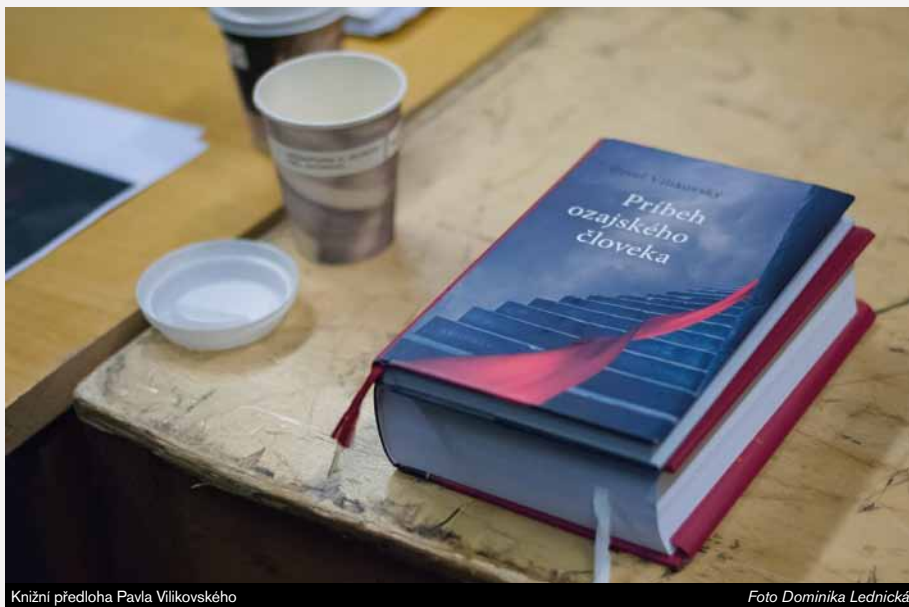

9. 2. 2016

v 17 hodin v Minikině
NORSKÝ FILM
S KAROLÍNOU STEHLÍKOVOU

U příležitosti uvedení současného norského dramatu *Lesík* v Divadle Antonína Dvořáka vám přinášíme další přednášku o norském umění, tentokrát o filmu.

Jaká je současná norská kinematografie? Co stojí za to nemínout z norského filmu? O současném norském filmu bude přednášet

Knižní předloha Pavla Viličkovského

Foto Dominika Lednická

nordistka a teatroložka Karolína Stehlíková, která se bádání a přednáškám o norském filmu věnuje již řadu let.

18. 2. 2016

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
PŘÍCHOD GANGSTERŮ A JINÉ PŘÍBĚHY

O tom, co se za poslední čtvrtstoletí dělo ve slovenské literatuře. O tom, jak se slovenské literární časopisy staly málem bojištěm. O tom, jak z literatury postupně odchází žijící klasikové. A o tom, jak slovenští spisovatelé objevili kouzlo velkého světa a drsných příběhů.

O současné slovenské literatuře debatují Libor Magdoň a slovenský dramatik Miro Dacho. Akce se koná u příležitosti české premiéry dramatizace díla slovenského autora Pavla Viličkovského *Deník mého otce* v Divadle Antonína Dvořáka.

© Marek Pražák

Jeden z vizuálů Marka Pražáka k inscenaci HAMLET

22. 2. 2016

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení

HAMLET

Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Ambroise Thomase *Hamlet*.

Rozkolísaná psychika královice dánského a jeho sentimentální lásky Ofélie se probouzejí ve velice náročných zpěvních pasážích doplněných neotřelou instrumentací. Zrada a zavraždění otce, mysteriózní zjevení jeho ducha a tanec smrtihlava nad hrobem milenky...

A to vše v režii Radovana Lipuse!

Fotografie z inscenace LESÍK, v popředí Jiří Sedláček (Brouček)

Foto Radovan Štátný

11. 1. – 4. 3. 2016

v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 11. 1. v 18 hodin

Martin Froulík

Martin Froulík (1986), představitel nejmladší umělecké generace, absolvoval svá studia u Jiřího Surůvky a Aleše Hudečka.

Martin Froulík zvolil malbu jako prostředek pro sdělování svých komentářů ke světu. Temné nebo naopak světlé akrylové lazury překrývá vrchní

Paseka, akryl, sprej, plátno, 150 x 170 cm, 2014

Šach, akryl, sprej, plátno, 50 x 70 cm, 2014

zobrazující vrstvou lepenkové šablony, která ve výsledku působí jako zvětšená grafika nebo velké linoryty s nepravidelnými řezy nože. Formou vybízí diváka k vyhledávání obsahu v jednotlivých plánech obrazu. Aniž by jeho práce měla přímou dějinnou vazbu k informelu, jsou jeho malby při letmém pohledu blízké právě un art autre (jinému umění), které je přejímané v současné vizualitě

jako estetický prostředek kódující odcizenost a neuchopitelnost světa. Se způsobem provedení souvisí i obsahy. Na plátnech zaznamenává emoce vyvolané krajinou, vztahy, prostými podněty. Skelet jeho obrazu pak tvoří kompaktní znak složený z malých separovaných určitých a neurčitých tvarů vydechnutý sprejem v ostrých liniích šablony. (db)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Divadelní ateliér má za sebou první vystoupení!

Na začátku října jsme se s našimi milými kolegy z Divadelního ateliéru (mladými ve věku 12–17 let) viděli poprvé. A již před Vánoci mladí herci vystoupili v rámci otevřené hodiny pro spřátelené publikum s divadelním počinem *Hamlet není mrtev!* Režijně se na něm podíleli herec činohry NDM Ivan Dejmal a lektorky Radana Otípková, Tereza Strmisková, Jana Cindlerová. Každotýdenní setkávání byla plná hereckých a týmových her a cvičení, pozorného dramaturgického a režijního bádání v textu *Hamleta* a informací v interaktivních přednáškách o alžbětinské Anglii. Nic by ovšem nevzniklo, nebýt vlastní tvůrčí invence našich mladých přátel. Díky za ni! V započaté práci budeme pokračovat a na rok 2016 připravujeme autorskou inscenaci a happening v ostravských ulicích se shakespeareovským námětem, obě bude na hrdiny známých dramát nahlížet svérázným pohledem současných náctiletých.

Mimo tuto intenzivní práci s kmenovými členy Divadelního ateliéru jsme pro širší skupinu divadelních nadšenců v závěru roku 2015 připravili společné návštěvy představení (*Doktor Faustus* a *Lesík*) doplněné workshopy a besedami s před-

staviteli hlavních rolí. I na tyto akce počátkem roku naváže společná návštěva baletu *Barocco & Carmina burana* a posléze i dalších inscenací napříč soubory NDM.

Pokud je ti -nácť a chtěl by ses zapojit do shakespeareovského happeningu či dostávat informace o doprovodných akcích Divadelního ateliéru? Napiš na atelier@vasedivadlo.cz.

Těšíme se na tebe!

(ts)

OSTRAVA!!!

Za podporu projektu Divadelního ateliéru děkujeme statutárnímu městu Ostrava!

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

Ze zkoušek Divadelního ateliéru

Foto Radana Otípková

V pondělí 2. listopadu uvedl do Galerie současné malby v Divadle Antonína Dvořáka kurátor výstavy Martin Klimeš rožnovského umělce Ivo Sumce. Ve foyeru divadla vystavuje své obrazy pod názvem REDESIGN.

Foto Josef Zajíc

Přesně po 90 letech se do Národního divadla moravskoslezského vrátila velmi oblíbená rozverná komedie ŠPANĚLSKÁ MUŠKA. Na fotografii inscenační tým – kostýmní výtvarnice Marcela Lysáčková, režisér Janusz Klimsza a scénograf David Bazika.

Foto Radovan Šťastný

Choreograf Mario Schröder a jeho asistenti Isis Calil de Albuquerque a Roman Stomski po úspěšné premiéře baletu CHAPLIN.

Foto Martin Popelář

Hvězdy večera! Koki Nishioka a Amelia Waller oslavují premiéru baletu CHAPLIN.

Foto archiv

Veronika Holbová (Černoška Dinah v opeře TŘI PRÁNÍ) dostala od svých kolegů dort za vítězství na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Gratulujeme!

Foto archiv

Foto z předpremiérové besedy k opeře ROBERTO DEVEREUX s dramaturgyní opery Evou Mikuláškovou, režisérem inscenace Peterem Gáborem a mezosopranistkou Michaelou Kapustovou.

Foto Lucie Fojtíková

Společná česká večeře celého inscenačního týmu a souboru činohry před premiérou inscenace LESÍK. Norští kolegové okusili, zač je toho pravá svíčková a valašský frgál.

Foto archiv

Na fotografii překladatelka Jarka Vrbová, norský scénograf Olav Myrtned a norská režisérka Victoria Meirik při závěrečném loučení s činohrou Národního divadla moravskoslezského.

Foto Radovan Šťastný

Herec Tomáš Jirman baví poutníky během noční pouti OD DIVADLA K DIVADLU konané v rámci Noci divadel 2015.

Foto David Szeliga

Tematický seminář 19. ročníku Festivalu ostravských činoherních divadel OST-RA-VAR se letos zabýval posláním kritiky a také jejím aktuálním stavem.

Foto Radovan Šťastný

Fotografie z mimořádného představení ke 100. výročí narození Edith Piaf. Vše proběhlo v duchu kouzelné atmosféry Paříže, která na diváky dýchla již ve foyeru divadla.

Foto Martin Popelář

Obě premiéry opery ROBERTO DEVEREUX sklídily mimořádný úspěch ovacemi vestoje. Speciálním hostem premiéry byla Natalie Romanová-Achaladze, první „královna Alžběta“ v Česku.

Foto Martin Popelář

FORMAGGERIA

ITALSKÁ SYRÁRNA

Prodejní řetězec La Formaggeria Gran Moravia se zrodil ze snahy firmy Orrero nabídnout českému zákazníkovi nový přístup k nejlepším mléčným výrobkům a sýrům skupiny Brazzale spolu s kvalitními, vhodně vybranými ingrediencemi italské kuchyně.

V těchto prodejnách najdete bohatou nabídku sýrů a mléčných výrobků z litovelské syrárny, italské sýry a uzeniny, olivové oleje, široký sortiment italských vín a mnoho dalších italských gastronomických specialit.

La Formaggeria Gran Moravia
Puchmajerova 3, Ostrava
tel. 596 112 981

www.laformaggeria.com
Facebook: La Formaggeria Gran Moravia

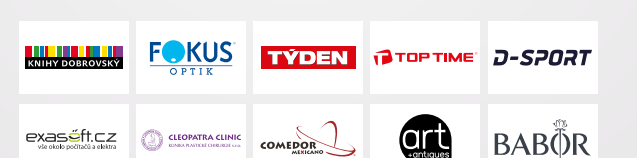
ADAM NOVOTNÝ
12/2017

výhody a slevy cca 5 až 30 %
platí v České i Slovenské republice
na 10.000 obchodních místech
jednoduše, vždy, všude

**Využijte 10 % slevu*
na vstupenky**

do Divadla Jiřího Myrona a Divadla Antonína Dvořáka

*večerní pokladna, předprodej NDM - slevu na premiérová nebo mimořádná představení pouze pro držitele VIP karet

Dalších 10.000 najdete na www.sphere.cz nebo v aplikaci Sphere card

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

**V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE
+420 555 135 155**

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00
středa	8.00 – 13.00
čtvrtek	8.00 – 13.00
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM LEDEN 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	LESÍK	ČP	18.30	Č
6.	ANDREA CHÉNIER	II.	18.30	O
8.	ŠKOLA PRO ŽENY	IV.	18.30	Č
9.	ANDREA CHÉNIER	X.	18.30	O
13.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	F	18.30	O
14.	ANDREA CHÉNIER	C	18.30	O
16.	ČERTOVA STĚNA	PS	18.30	O
19.	ROBERTO DEVEREUX	V.	18.30	O
21.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA – česká premiéra	PP	18.30	Č
22.	ČERTOVA STĚNA		18.30	O
23.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA – první repríza	MP	18.30	Č
24.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	N	15.00	O
25.	FENOMÉN SHAKESPEARE Přednáška prof. Martina Hilského		18.30	
27.	MOZART GALA		18.30	O
28.	ŠKOLA PRO ŽENY		18.30	Č
29.	MOZART GALA	VOP	18.30	O
30.	ČERTOVA STĚNA	PS2	18.30	O
31.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
7.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
27.	KUŘAČKY		19.00	Č
29.	KUŘAČKY – 50. představení		19.00	Č
31.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

3.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
3.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
6.	QUO VADIS		18.30	Č
7.	EVITA		18.30	OPTA/M
8.	CHAPLIN	P2	18.30	B
9.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
10.	QUO VADIS		16.00	Č
12.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
12.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	E	18.30	Č
13.	PLES V OPEŘE	ZP2	18.30	OPTA/M
14.	VELKÝ GATSBY	ZP3	18.30	Č
15.	CHAPLIN	D	18.30	B
16.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
17.	SUNSET BOULEVARD		16.00	OPTA/M
19.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
20.	PLES V OPEŘE	II.	18.30	OPTA/M
21.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	VII.	18.30	OPTA/M
22.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
22.	KYTICE	P	18.30	OPTA/M
23.	BAROCCO & CARMINA BURANA	X.	18.30	B
24.	MRAZÍK	SP	10.30	OPTA/M
24.	MRAZÍK – 50. představení		16.00	OPTA/M
26.	POSTŘÍŽINY	školy	10.00	Č
26.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
27.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
28.	EVITA		18.30	OPTA/M
29.	PLES V OPEŘE	D	18.30	OPTA/M
30.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
31.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	N	15.00	OPTA/M

PROGRAM ÚNOR 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	ČP	18.30	Č
3.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
5.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	IV.	18.30	O
6.	ROBERTO DEVEREUX	X.	18.30	O
7.	LABUTÍ JEZERO		16.00	B
9.	PERFECT DAYS		18.30	Č
10.	LESÍK	F	18.30	Č
11.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
12.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	D	18.30	Č
13.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	PS2	18.30	O
17.	LA TRAVIATA		18.30	O
18.	ŠKOLA PRO ŽENY	ZP3	18.30	Č
19.	POPRASK NA LAGUNĚ		18.30	Č
20.	LAZEBNÍK MÁ NAROZENINY!!!		18.30	O
22.	LAZEBNÍK MÁ NAROZENINY!!!	VOP	18.30	O
23.	ROBERTO DEVEREUX	E	18.30	O
24.	ANDREA CHÉNIER	F	18.30	O
27.	MEZINÁRODNÍ GALA		18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
25.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz
Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
2.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	V.	18.30	Č
3.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA II.		18.30	OPTA/M
4.	QUO VADIS		18.30	Č
5.	QUO VADIS	školy	10.30	Č
5.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
6.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	PS	18.30	Č
7.	DONAHA! (Hole dupy)		16.00	Č
9.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
9.	BAROCCO & CARMINA BURANA	E	18.30	B
10.	SUNSET BOULEVARD	ZP2	18.30	OPTA/M
11.	BAROCCO & CARMINA BURANA	C	18.30	B
12.	PLES V OPEŘE	P	18.30	OPTA/M
13.	HABAĐÚRA		18.30	Č
14.	CHAPLIN	N	15.00	B
16.	POSTŘÍŽINY	školy	10.00	Č
16.	CHAPLIN	V.	18.30	B
17.	KRÁSNÁ HELENA		18.30	OPTA/M
18.	PLES V OPEŘE	VII.	18.30	OPTA/M
19.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA IV.		18.30	OPTA/M
20.	VELKÝ GATSBY	X.	18.30	Č
21.	POSTŘÍŽINY	SP	10.30	Č
25.	PLES V OPEŘE	C	18.30	OPTA/M
26.	VELKÝ GATSBY	D	18.30	Č
27.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
28.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
28.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
DIVADELNÍ KLUB				
14.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
28.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, PP, MP, P, P2, ČP, VOP, ZP2, ZP3,
SP – předplatitelské skupiny

OPERA
Umberto Giordano ANDREA CHÉNIER 6. 1. (18.30), 9. 1. (18.30), 14. 1. (18.30), 24. 2. (18.30)
Bohuslav Martinů TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA 13. 1. (18.30), 24. 1. (15.00)
Bedřich Smetana ČERTOVA STĚNA 16. 1. (18.30), 22. 1. (18.30), 30. 1. (18.30)
Gaetano Donizetti ROBERTO DEVEREUX 19. 1. (18.30), 6. 2. (18.30), 23. 2. (18.30)
MOZART GALA 27. 1. (18.30), 29. 1. (18.30)
Gaetano Donizetti MARIA STUARDA (Marie Stuartovna) 5. 2. (18.30), 13. 2. (18.30)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 17. 2. (18.30)
LAZEBNÍK MÁ NAROZENINY!!! 20. 2. (18.30), 22. 2. (18.30)

ČINOHRA
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 3. 1. (14.00), 3. 1. (19.00), 28. 2. (14.00), 28. 2. (19.00)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 14. 2. (19.00), 28. 2. (19.00)
Jesper Halle LESÍK 4. 1. (18.30), 10. 2. (18.30)
Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík QUO VADIS 6. 1. (18.30), 10. 1. (16.00), 4. 2. (18.30), 5. 2. (10.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 7. 1. (19.00), 31. 1. (19.00), 25. 2. (19.00)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 8. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 18. 2. (18.30)
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 12. 1. (18.30), 6. 2. (18.30)
Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf VELKÝ GATSBY 14. 1. (18.30), 20. 2. (18.30), 26. 2. (18.30)
Pavel Vilikovský – Miro Dacho DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA 21. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 12. 2. (18.30)
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka POSTŘÍŽINY 26. 1. (10.00), 2. 2. (18.30), 16. 2. (10.00), 21. 2. (10.30)
Anna Saavedra KUŘÁČKY 27. 1. (19.00), 29. 1. (19.00)

ČINOHRA
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 30. 1. (18.30), 7. 2. (16.00)
Liz Lochhead PERFECT DAYS 9. 2. (18.30)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 11. 2. (18.30)
Michael Cooney HABAĐÚRA 13. 2. (18.30)
Carlo Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ 19. 2. (18.30)

BALET
CHAPLIN 8. 1. (18.30), 15. 1. (18.30), 14. 2. (15.00), 16. 2. (18.30)
Johann Sebastian Bach & Carl Orff BAROCCO & CARMINA BURANA 23. 1. (18.30), 9. 2. (18.30), 11. 2. (18.30)
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 31. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 7. 2. (16.00)
MEZINÁRODNÍ GALA 27. 2. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 7. 1. (18.30), 28. 1. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 9. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 27. 1. (18.30), 5. 2. (18.30)
Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček MRAŽÍK 12. 1. (10.30), 24. 1. (10.30), 24. 1. (16.00), 2. 2. (10.30), 9. 2. (10.30)
Richard Heuberger – Victor Léon – Heinrich von Waldberg PLES V OPEŘE 13. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 12. 2. (18.30), 18. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 16. 1. (18.30), 17. 1. (16.00), 10. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 19. 1. (18.30)
Zdenek Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 21. 1. (18.30), 31. 1. (15.00), 3. 2. (18.30), 19. 2. (18.30)
Pavel Helebrand KYTICE 22. 1. (10.30), 22. 1. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

romantický valentýn

Valentýnská večeře v restauraci Bamboo
a noc v hotelu Park Inn by Radisson hotel Ostrava.

Valentýnský balíček pro 2 osoby zahrnuje:

- * welcome drink
- * čtyřchodovou degustační večeři
- * ubytování v Park Inn by Radisson Hotel Ostrava
- * vstup do wellness a fitness
- * snídani formou bufetu

Cena: 2 290 Kč

park inn
by Radisson

HOTEL OSTRAVA

+420 595 195 509

parkinn.cz/hotel-ostrava

PF 2016

*Úspěšnou plavbu
rokem 2016
Vám přeje
Národní divadlo
moravskoslezské*

Bohuslav Martinů: TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA (opera NDM)
Hrajeme 13. 1., 24. 1., 19. 3., 31. 3., 13. 4., 22. 4. a 12. 5. v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

Měníme Shakespeara

Shawn Antoni Wright
(Designer & Spoluautor)

Cizinec v Ostravě

Shawn pracoval 5 let v Číně jako umělecký ředitel pro řadu komerčních reklamních agentur. Po svém přestěhování do Ostravy začal pracovat kulturním centru Cooltour, kde se snaží své zkušenosti přenést také do kulturní a neziskové sféry.

Grafický design a kreativní koncept

Práce na projektu Shakespeare Ostrava 2016 začala původně logem, ale od začátku šlo o to, jak vyjádřit současnost tohoto velkého autora i po 400 letech a především vztah jeho díla k Ostravě. Ostrava jako město bojující s postindustriální minulostí spatřuje svoji budoucnost především v mladých lidech, v inovacích – mezi jinými společenských a kulturních, které by navázaly na naše dlouhodobé snahy být kulturním městem.

Jednou z odpovědí na tyto snahy bylo představit různým skupinám diváků různé kulturní instituce, ukázat jim prostřednictvím jednotného tématu různé druhy umění a poskytnout jim možnost se zapojit. Projekt Shakespeare Ostrava 2016 je tedy projektem propojujícím řadu významných ostravských institucí ve snaze povzbudit diváka k objevení nových kulturních možností a obzorů. Z tradice vytvořit základ pro současnost.

muž

jeviště

příběh

To vše lze vidět v grafickém konceptu (logo), které staví na tradici a původu a vyvíjí se k abstrakci a moderním a odvážným designem se snaží propojit tradiční kulturní publikum s novým, mladým.

Grafický návrh

Grafická interpretace značky (loga) se snaží vytvořit kontrast k umění (dílu), které reprezentuje. To, co vyjadřuje tento rozpor nejvíce, je něco organického. Shakespeare je prezentován jako muž – člověk – jehož vyjádřením je krev a jeho dílo je vyjadřováno psaným příběhem, který reprezentuje inkoust. Krev a inkoust. Abstraktní vyjádření konkrétního uměleckého díla pomáhá vytvořit dojem odpoutání od našeho vnímání Shakespearova odkazu, zároveň ale poskytuje prostor je v něm nalézt.

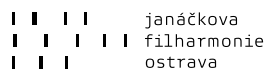
SHAKESPEARE ŽIJE!

William Shakespeare (1564 – 1616). Fenomenální dramatické a básnické dílo tohoto velkého divadelníka, bylo po celá následující staletí inspirací pro řadu tvůrců i myslitelů, nejen z oblasti divadelního umění. Fascinuje své diváky a čtenáře dodnes – strhující svou bohatostí - dramatičností, aktuálností, fantazií, poezií i humorem. Je zásadním celosvětovým dědictvím, ke kterému se hlásí hrdě celá Evropa.

Ostrava se projektem Shakespeare 2016 připojuje k celosvětové oslavě významného výročí. Jedná se o výjimečnou událost, která propojí řadu významných kulturních institucí v Ostravě. V současné době, kde je společnost neustále rozdělována a mediálně drcena obrovským množstvím často nerelevantních informací je princip spolupráce a pozitivních impulsů pro Ostravu více než žádoucí. Projekt Shakespeare 2016, také ukazuje na výjimečnost ostravské kulturní scény. Nebývá zvykem, aby napříč kulturní scénou dokázaly organizace spolupracovat, být kreativní a společně tvořit.

Národní divadlo moravskoslezské spolu s Kulturním centrem Cooltour Ostrava a festivalem Letní shakespeareovské slavnosti se stali iniciátory a inspirátory projektu Shakespeare Ostrava 2016, spojující významné ostravské kulturní a vzdělávací instituce. Do akce se postupně zapojují nejen všechna ostravská profesionální divadla tedy vedle NDM také Divadlo Petra Bezruče, Divadlo loutek Ostrava, Komorní scéna aréna, dále např. Janáčkova filharmonie Ostrava, Janáčkův máj, Svatováclavský hudební festival, 3. bienále festivalu NODO (Nové dny opery Ostrava), Ostravské muzeum, Janáčkova konzervatoř, Knihovna města Ostravy. Filozofická fakulta Ostravské univerzity a další.

Výše zmíněné kulturní instituce, školy a univerzity se připojí k projektu vlastní dramaturgií a také doprovodnými, vzdělávacími a komunitními projekty, které budou probíhat po celý rok oslav výročí. Projekt je otevřenou platformou, ke které se může přidat organizace, či jednotlivec a to i v již průběhu realizace. Chceme tím začít tradici širokého prostoru pro spolupráci kulturních organizací i jednotlivců, která bude v budoucnu, jak doufáme, pomáhat reprezentovat Ostravu a udržovat vysoký umělecký a kulturní standard pro místní i rozšířené publikum.

Za podpory

OSTRAVA!!!

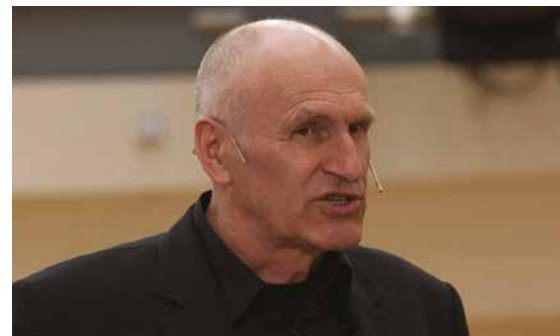
PROGRAM

20.1.2016 v 18:30
NĚCO ZA NĚCO / inscenace
KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

"Na tisíc hříchů jedněm projde snadno, druhé jen jeden přivede až na dno." Žádná ze Shakespeareových her nemá v českém překladu tolik odlišných názvů jako Measure for Measure (doslovně Míra za míru), kterou uvádíme v překladu Martina Hlinského pod titulem Něco za něco.

www.divadloarena.cz

25.1.2016 v 18:30
FENOMÉN SHAKESPEARE / zahájení - přednáška
DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

Oficiální zahájení projektu Shakespeare 2016 s přednáškou prof. Martina Hlinského. V roce 2016 si celý svět připomene 400 let od úmrtí anglického dramatika Williama Shakespeara. Kulturní instituce města Ostravy propojí své tvůrčí síly v celoročním festivalu, který představí řadu vyjimečných uměleckých počinů.

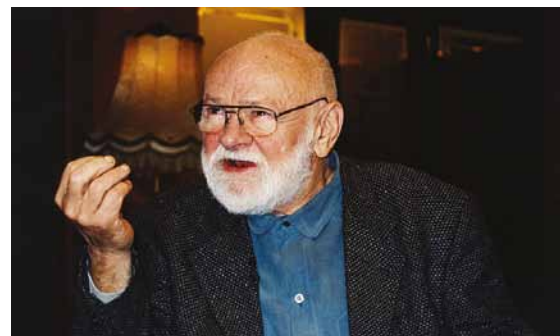
www.ndm.cz

11. 2. 2016 v 19:00
ARTHUR SULLIVAN: BOUŘE, SUITA / koncert
DŮM KULTURY MĚSTA OSTRAVY – SPOLEČENSKÝ SÁL

Janáčkova filharmonie Ostrava uvádí Reinholda Friedricha v cyklu zvaném " V hlavní roli trubka." Součástí koncertu je skladba skaldatele A. Sullvana na motivy Shakespeareovy hry Bouře.orchestr, Arthur Sullivan Bouře.

www.jfo.cz

ÚNOR 2016
HAPRDÁNS / představení

STARÁ ARÉNA
Národní divadlo moravskoslezské a Stará Aréna připravily k pětistému výročí úmrtí velkého dramatika Williama Shakespeara představení HAPRDÁNS Ivana Vyskočila. HAPRDÁNS je zkratkou (HAMlet, PRinc DÁNSký), za níž se skrývá hravý text, originální parafráze na jednu z geniálních her velkého alžbětince.

www.staraarena.cz

22. 2. 2016 v 17:00
HAMLET / přednáška, diskuse
KNIHOVNA MĚSTA OSTRAVY – SÁL HUDEBNÍHO ODDĚLENÍ

Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Ambroise Thomase Hamlet. Premiéra opery Hamlet se uskuteční 3. a 5. března 2015 v Divadle Antonína Dvořáka.

www.kmo.cz